

Handwritten in green ink:
C. J. ...

M. Zeil

Correlations entre les terrasses quaternaires, les recurrences glaciaires et les mouvements ascensionnels de l'écorce terrestre.

Comp. R. Acad. Sc. - Vol. 169 p. 1406 - 1919

Si la litosfera fuese estable por la descarga de los continentes y la carga de los oceanos, el mar iría ganando terreno y las terrazas marinas serian tanto mas elevadas cuanto mas jóvenes.

Pero sucede lo contrario; en efecto el desbordamiento del agua por el relleno de los mares, hace que se choque el nivel de los rios, cuya corriente disminuye y el lecho se rellena de aluviones glaciares, por otra parte la descarga continental bajando el nivel de las montañas aumenta la temperatura media y viene una fase interglaciar; pero obrando estas cargas y descargas solo la coesion tangencial debida a la elasticidad de la corteza, mas o menos

rápidamente viene un movimiento epiro-
genico elevando el substrato continental
entonces el mar abandona sobre la orilla
terrazas magnas cuya altura geografica
sera igual a la suma del movimiento
ascensional del continente + el hundie-
miento del substrato oceanico.

Eni quedan los rios suspendidos
volveran a labrar cauce y las monta-
nas elevando su nivel se cubriran
de nieves y sobrevendra un nuevo
período glaciario.

Puede admitirse que actualmente
el nivel general del mar se eleva, y
la temperatura aumento es decir que
se halla la tierra en una fase de
falso equilibrio, o sea que la tierra
no pesa bastante en relacion a su
altura y en cambio el mar pesa
en exceso, como confirman las me-
didas de la gravedad, probable-
mente vendra un movimiento ge-
neral que unificara esta.

M. Zeil

Les mouvements ascensionnels de l'écorce
Terrestre et les anomalies de la pesanteur
Compt. Rend. Ac. Sc. Vol. 170 p. 597

Con la fase de falso equilibrio actual,
la gravedad es en general anormal y
varia constantemente, ella está sistemá-
ticamente en exceso sobre los bajos-fondos
sobrecargados y en defecto sobre los conti-
nentes descargados. La anomalía es pro-
porcional a la sobrecarga y descarga
producida desde el último movimiento.

El borde de gravedad en exceso,
que bordea los continentes corresponde a
la carga aluvial procedente de los
continentes, la zona neutra o negativa
corresponde a sitios en donde no se
disminuye el substrato submarino a
causa de ser destruidos los organismos
antes de alcanzar el fondo.

La presencia de rocas volca-
nicas en relación con los excesos de

de gravedad, implica un origen sub-cortical, las rocas volcánicas forman pues una capa sublitosférica.

Les idées actuelles sur l'isostasie
Revue générale des sciences pures et appliquées
~~Vol~~ 31 año - N° 3 - p. 65 - 1920

En la corteza terrestre, todos los cilindros verticales de igual diámetro ^{que se} extienden desde debajo la superficie hasta un cierto nivel de profundidad contienen la misma cantidad de materia, es decir que un cilindro igual debajo del Mont-Blanc que debajo de Ornela contienen igual cantidad de materia, así pues la diferencia de nivel no implica mas materia, para el Mont-Blanc sino que esto tiene menor densidad y esta disminución de densidad equivale al exceso de volumen de la montaña. La masa de la corteza es pues uniforme debajo las montañas, los continentes y los mares (Burrard. - The Observatory Vol. XLII, n° 576 p. 437 - 1919)

Esta hipótesis fue enunciada por Pratt
hace unos 50 años.

Chamberlain dice que la tierra es
isostática porque lo era en su origen,
pero la isostasia es el producto de rea-
justes perpetuos.

La isostasia no es la flotación como
ha defendido Osmond Fisher, diciendo
que la profundidad de la parte su-
mergida de las montañas varía con
la altura, así en realidad la pro-
fundidad de compensación del Hima-
laya 6500m y del Vindhya 800m es la
misma. Hayford también opina que
la idea de la flotación de las montañas
no es sostenible.

La isostasia parece ser indepen-
diente de la causa que elevaron las
montañas.

M. A. S. Eddington

L'intérieur d'une étoile

Scientia Febrer 1918

Las estrellas ofrecen siempre una
temperatura elevada, esta tempe

tura es proporcional a la sexta raíz cuadrada de su densidad, generalmente algo superior a la del aire.

Les rapports entre la structure géologique et les perturbations magnétiques

Revue générale des sciences pures et appliquées
Vol. 29 p. 352 - 1918

Al largo de una serie de fallas se observan perturbaciones magnéticas, parece ser debidas a intrusiones doleríticas generalmente magnéticas

M. M. S. Navarro Neumann S. G.

La sismología como auxiliar de la geofísica
Asociación Española para el progreso de las ciencias.
Congreso de ~~Avana~~ Granada 1911

S. Arrenius supone una corteza de 40 Km, una zona líquida de 200 y un centro gaseoso por volatilización debida a la temperatura.

En opinión de V. Fischer y R. D. Oldham los líquidos sometidos a un millón de atmósferas de presión transmiten las vibraciones como si fueran rígidos.

El estudio de las curvas obtenidas en una galería subterránea de Potsdam con sísmógrafos demuestran que las desviaciones de la masa del péndulo debida a la atracción solar y lunar alcanzan dos tercios del valor que les correspondería si la tierra fuese en absoluto incapaz de deformación.

El sísmógrafo demuestra que la tierra es muy poco deformable casi como si fuese de ~~Quercero~~ y que su interior o es sólido o es un líquido muy diferente de los conocidos.

Cree el autor muy probable que la tierra sea una capa externa de 1500 Km ~~petrea~~ y de densidad 2.5 a 3 y otra central de densidad 8 formada de hierro aleado con níquel.

D. Veronet

La constitution physique du soleil
son evolution et la notre

Revue generale des sciences Vol. 29 p. 359 - 1918

La distribución del volumen del Sol

implica la disminución de la temperatura de los planetas, así pues cuando el sol tenía dos decenas más de diámetro la temperatura terrestre debía ser de 200° en el ecuador, ~~100~~ en la zona templada y tropical en los polos. Los periodos geológicos son muy cortos y no pasan en total de un millón de años debido a la la potencia disolvente del agua caliente. Para dentro de 850000 años la temperatura del ecuador será 0° .

J. Bosler

Les étoiles nouvelles

Revue generale des sciences Vol. 29 p 629-1918

Las apariciones de Novae son debidas a la liberación de la energía intraatómica (radioactividad), las novae son pues verdaderas reacciones de átomos a expensas del hidrógeno y helio procedente de las radiaciones.

Esta idea no implica la desaparición de la teoría del choque de dos astros oscuros o mejor aun según Sir

W. Huggins semi choques bastando para
uno cerca del otro para sufrir violentas
mareas internas que romperian la
crosta y saldrian gases incandescentes.

Segun Seeliger el choque es entre
una nebulosa oscura y una estrella oscura
lo cual daria lugar a la incandescencia
de esta al atravesar la nebulosa.

Las nebulosas en espiral serian
vias lacteas extremadamente lejanas.

Domingo Botet y Carreras

Transformaciones cosmicas y nueva teoria de
la formacion de la tierra

Manila 1878

Enuncia la idea de la continua adicion
de particulas meteoriticas a la tierra y
el consiguiente crecimiento de esta.

Admite la teoria de Laplace pero
supone que en los anillos cosmicos las pri-
meras particulas condensadas serian de
otros tantos centros de atraccion, al prin-
cipio sobre atomos y luego al ir creciendo
sobre pedazos de otros cuyos choques bas-

Tarían para fundirlos de nuevo y aun para volatilizarlos total o parcialmente y acelerar el movimiento de rotación.

El rozamiento de los astros con el éter que los envuelve, debe engendrar luz y calor, siendo su producción máxima en el ecuador y la mínima en los polos, esto influye en la temperatura de los planetas ~~sea~~ igualmente que el calor recibido del sol (no)

Stanilas Meunier

L'origine des météorites et les fers de Pallas et de Canyon Diablo

Bull. Soc. Geol. Fr. 4ème Serie Vol. 18 p. 202-1919

Los meteoritos frecuentemente no son productos de ferrión sino filoníomas así el de palas parece producido por trozos de peridotito entre los cuales han pasado vapores de cloruros de Fe y Ni que al ser reducidos por H₂ dan lugar a los metales puros y a diversas aleaciones de ambos metales.

Añi pues las rocas peroticas meteoriticas han sido sometidas a energias acciones mecanicas comparables a las rogenicas de la tierra.

Añi pues los meteoritos provienen de un astro construido sobre el mismo plan que la tierra.

La region de Coon Mountain, (E. U.) presentan una topografia especial que segun Farrington (1) es debida al choque de un meteorito de 150 m de diametro y cuya transformacion en calor de su energia viva determina acciones de fusion de parte del gres. Esto puede aplicarse a los circos lunares.

Debe tenerse en cuenta que un bolido lleva la temperatura del espacio y lucha energicamente contra el calor producido por el roce con la atmosfera, que no le penetra mas alla de 1 m m.

Alberto de Lapparent piensa que son filones terrestres emergidos y escapados por milagro de toda oxidacion

(1) M. Farrington. - Catalogue of the meteorites of north America to January. 1909. - Mem. Acad. Sc. Washin
XIII. 96. (1915)

E. Huntington

The sun and the weather; new light on their relation.

The geographical review, Vol. V p. 483 - 1918.

Probablemente todos los fenómenos de la actividad solar son gobernados por efectos de otros fenómenos solares al atravesar la atmósfera.

W. G. Pickering

The Origin of Novae

Popular Astronomy, November 1918

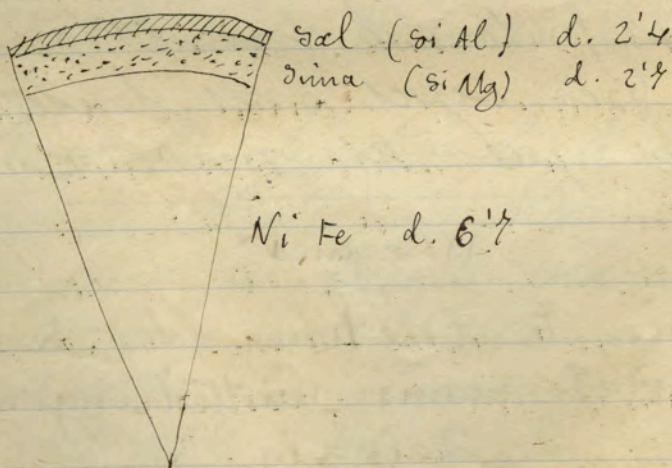
Rechaza la hipótesis de la colisión de estrella con estrella prefiero la hipótesis de que un cuerpo planetario pequeño cae sobre una estrella y penetra en su atmósfera y a alguna profundidad explota.

Ch. - Borceix -

Sur la formation du premier océan

Compt. R. Acad. Sci. Vol. 170 p. 943 - 1920

te en Sues de s'interior de sa terra
segons en Sues esta formada per una
zona externa dita Sal en sa que
predominen elements silico-aluminosos
i te una densidad de 2'4 i es molt
prima; devall un altre dita Sima
d'elements silico-magnesianes amb estat
pastós o casi líquid, te un espesor de
30 a 100 Km i una densidad de 2'8
i s'apoya demunt un nucleo de
Ferro-Niquel de densidad 6'7.

En Wegener suposa que aquesta
zona Sal no es continua sino que

forma ses masses continentals que per
sa menor densidad suren sobre sa
sima sa cual constitueix el fondo d'els
grans oceans.

Aquesta idea isostatica suposa que
aquestas masses continentals no son
immovels sino que sa mouen; axo
sembla comprovat perque s'ha obser-
vat que en 100 anys de determina-
cions de longituds entre Europa i
America del North, aquesta s'allunya
de nosaltros a una velocidad de 10
metros per any; s'ille d'Espitberg
s'allunya de Noruega a rao de 20m
anuals de modo que podria arribar
un dia que sa junta a America
que camina amb igual sentit
pero mes apoc-apoc. Axo explicaria
sa ruptura espontanea de cables
Transatlantics segons s'autor (1).

(1) No crec que es cables sa passin tan
estirats que en 30 o 40 anys y a una
distanci de 4000 Km no facin curves pe-
moltissim mes de 300 a 400 metres, daa
sa resistenci d'el cable prime s'estiraria que
sa resuma.

La causa de tal moviment seria la rotació de la terra i ses mareas lunars i solars. Segons l'autor la direcció d'es moviment coincideix amb la que teoricament dona la suposició de que siguen debuts a tal causa.

Les masses continentals tenien una part enfonçada dins la Sima (1) per cuya rao la gravetat es mes petita sobre ells que sobre la mar.

Aquets movimens de es masses continentals expliquen una cosa molt important que es el glaciàritme; si observam que es glaciàritme huronià se troba localisat exclusivament a Caledonia^a que es glaciàritme calcedonià se troba a ^{la} ~~trasià~~ ^{que es} glaciàritme trasià se troba a ^{hercynia} ~~trasià~~ ^{que es} glaciàritme hercynià se troba a ^{el} ~~trasià~~ ^{que es} glaciàritme elatèrnic se troba a Europa; se pot pensar

(1) colca cosa d'oro deim a sa nota d'en Carandell i jo.

que aquestes diverses regions amb
sos seus moviments van passant
p'el punt corresponent a n'el
pol Nord o sur i s'epoca d'a-
travesar aquestes regions coinci-
deix amb sos glaciàriesmes (1).
Per s'autor ~~es que~~ es mars
serien ~~per fons~~ molt extensos i
no tendrien res que veure amb sos
geosinclinals els quals serien epico-
namentals i sa formarien dins encloses
de ses mars continentals (2).

(2) Segons això, lògicament sa fauna fre-
de havia d'esser sa immediata supe-
rior a sa d'els terrenos que forman
~~els~~ cordilleres, o un poc mes envaent
si no entra immediatament dins sa zona polar

(1) Falta sobre si aquests moviments
~~irregulars~~ coincideixen amb sos que
teòricament indiquen sa rotació de
sa terra i ses marees.

Es important pensar si ses faunes
d'els diversos terrenos sofreixen ses varia-
cions corresponents a n'els moviments contin-

Per s'antor es admissible s'idea de
Sir. G. Darwin i pensa que sa llama
sortí de sa terra p'el lloc qu'actua-
lment ocupa es Pacífic, pero si
se considera s'objecció de qu'aquest
es mes petit qu'el diámetro de
sa llama, aquesta objecció queda
destruïda al considerar que a n'aque-
lla epoca America havia d'estar
unida a Europa i de consegüent
es pacífic seria molt mes gran
(1)

Nata mera.- Aquesta teoria pareix acceptable amb
cert puns com per exemple amb s'idea de mo-
viments de ses masses continentals, axi creim que
America s'ha anada separant de Europa-Africa
pero mes dubtes es sa causa d'es moviments
i sobre tot sa constanci durant es tems geologic
es moviments probablement son i irregulars.
Suposant una constancia de sa velocidad de

(1) Axo heu consideram un absurd, sa so-
tada de sa llama, degui esser a l'ant dels
sediments pre-cambres, d'altre manera
auria ocasionat trastorns immensos i
part de materia interior s'escamparia

allunyament de Europa - Africa (10 m. per any)
Basten sols

Gomez Luca

Sur la géologie de Cabrera, Comeyra et
autres îles voisines

Compt. R. Ac. Sc. Vol. 171 p. 1158-1920

El Cabrera es terreno mes antic
no es es Portlandià com deia u 'Hermita
sino es liès amb calices dures, grès
et rotgenques amb fòsse d'amorats,
que representa es liès mitx i
superior.

Ademes heia 'Portlandià' i Neocomià.

A comiera es liès recuber per juras-
sic, cretaci i Numulitià.

S'illa plana i s'illa Pedre
son liàniques recubertes parcial-
ment per cuaternari.

per demunt sa terra, gran part d'es
sediments s'aurien precipitats dins
s'immens slot resultant.

En quant a tectònica ha observat fractures i superfícies de desllisament amb nul·litud que seran objecte d'una nota posterior.

Fonils de Mallorca des miocen
i nivell que representen
segons en Bofill

~~Pecten praescabiusculus. - Sta Eugènia (H.) i San Valenti (R.)~~
San Valenti (Burdigalí)

Pecten Praescabiusculus. - Burdigalí. - Depret i Roman
n subholgeri . - " "
n convexior . - " "

Deyá

nivell inferior

Jonanetia Gouroueri . - Hermita
Lithodermus lithofagus . - Desde s' Aquitània . - "
Clipeaster aff. craniostatus . - "

nivell superior

Venus islandioides . - Desde s' Helvètia . - "
Cytherea Bujardini . - "

H. = Hermita

~~R. = Depret i Roman~~

Porto - Pi' (Viindobonia')

Ostraea gingensis .- Viindobonia' .- Vidal
Pecten costi-plectus .- " "
Lucina minuscula .- " "
Drochus patulis .- " "

Carp - Mari (Viindobonia')

Ostraea crassissima ^A .- Viindobonia' .- Hermitte
B.

Ringula lucinea .- " "
Verithium pictum .- maximal Tortonia' .- " "
Arca turonica .- " "
Tanura subbenedicta .- (Viindobonia' jms as Astia') "
Ostraea lamellosa " "

C

Conus ventricosus " "
Murex blandaris " "
Arca glaudiformis " "
Arca diluvi " "
Lucina columbe " "
Belina lacunosa " "
Cardium edule " "

Sineu

Guritella gradata .- Viindobonia' .- Vidal

Cortis i San Bordils (Vindobonia)

Perna soldani . - . - Hermité

Venus umbonaria . - Tortonia . - "

Cytherea pedemontana . - id . - "

Sta Eugenia (Burdigalia y Vindobonia)

Pecten praescabiunculus . - Burdigalia . - Hermité

Psammobia Labordei . - . - "

Ostraea digitalina . - id i Vindobonia . - "

id *gingensis* . - Vindobonia . - "

Spatangus Corsicus (Helvecia i Tortonia) . - "

Can Charpe (Vindobonia)

Pectunculus pilosus . - Vindobonia . - Vidal

Cassis mammillaris i saburon . - . - "

Hypon nudiferus y *Conus tarbelianus* . - . - "

Porto - Cristo

Venus umbonaria . - Vindobonia . - "

Ostra Fichsteli y *cardium danubianus* . - " . - "

Lutraria oblonga . - . - "

Santany (Vindobonia)

Monodonta Araucis y *Turbo muricatus* . - . - Hermité

Cerithium vulgatum i pictum . - Vindobonia . - "

Haliotis tuberculata

B,

Pecten subquadratus . - Vindobonia fins s' Astia . - "

Excursió de Son Serverà a Arta
(continuació)

23-7-21

Just passada la trinchera i uns
200 m. se troba la carretera
que crusa la via, seguint la
carretera s'arriba a n'es collet
d'es Puig B. desde aont se veu
~~apdera~~ ^{ENE} la carretera se
dirigeix al N.N.E. (Cap a Arta) a quest
coll es de juranic miocenicat i
desde ell se veu al N.E. se gran
masa de se terra de son Sastre
(Puig d'es Reco) observant-se molt
bes que es seus estrats s'inclinau
a llevant, en conjunt senyble
axo una escata i demunt heu
Montanien u Puig de l'Aguilla etc i
sa terra mitjana. Sa calica juranica
miocenicade d'un poc mes
avall des coll buca 20° W.S.W.

Et després de Arta la via
va de NNW a S.S.E.

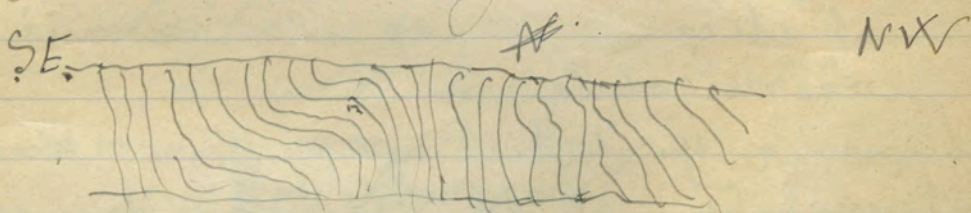
Es juranic se continua fins
a n'es borde s d'el torrent i encare

sa Troba 200 m pasat, 100 m mes
enfront apareix una calica cavernosa
groguenca que recorda un poc ses
carniols, pero que té aspecte
de miocena, va calcarsanyada de
Margues blanques i grogues, que tenen
aspecte mes de miocenes que de neo-
comianes, això va a calcarsanyat d'una
arenisca groga, mes enfront això
passa a una argila ferruginosa
i aquesta a una pedra fosca
amb miquetes blanques que bé
podria ser manganita o bé
roca eruptiva. Així pues no podem
precisar si es troba o miocen,
desde luego en inclinació mes a'
lo segon pues falten ses carniols
típics i ses argiles iridides.
Tot això està dins Sant Ant just de fora
d'Armentós. (Guix)

Des enfront (uns 150 m) apareix
una calica dolomítica cavernosa semblant
a l'altre, que passa a brecha i en

conjunt recorda infinit sa calica
 supra carniense. un poquet més
 enant se veu una calica gris
 dolomítica ben visible a uns canis d'es l'en
 teri. Així doncs, tot això es tranc.

Buscant apareix es neocomia
 tipic en calices que bu'cau 37°
 N.W. es dir practicamente verti-
 cals. Es tranc d'antes no
 apareixia gens milonitizat;
 Tampoc es Barrenia. Aquestes
 calices barrenianus stan plegades
 así a sa trinchera 2 antes d'ami-
 bara s'ataca Janaxo:

de manera que es bucamient
 dominant continua. esent N.W.
 A s'altre trinchera es
 barrenia de color gris blanque
 buca 20° S.S.W.

It n'es final de la Trincheva
buca 40° N.W. es dir que esta
sumament plegat.

It l'estació mateixa se
ven una calica negra en roques
blanques, subline per construcció
en bancs que bucan 30° S.E. No
puc afirmar si es jurànica
o neocamiana pero m'inclin
a lo primer en pis molt supe-
rior.

Fosils propietat de D. Llorens Garcia.

S' Aucarà vega

Natica

Senonia

Gerebratula

Micraster sp.	cretacic superior	segons en Kilm y Fallot	
Aranchites	id id	id id	
Rostellaria		id id	
Gerebratula	montaniana	id id	

Olivar des Badesj (Camí de l'Aucarà
vega)

Ammonites
Hoplites

Jurassic?
Triassic?

S' Aucamà vege

Hoplites Callisto

Triassic
clas. Kiliau y Falla

id *neocomiensis*

Neocomia "

Bochiampes *neocomiensis* (Orb.) id "

Phylloceras *tetya*

id "

Aptychus *Didayi*

id "

~~*Phyllo*~~ *Costieria* *asteriana* (Orb.) id "

id *sayri*

(Kilian)

id "

Crioceras *Dudali* (Zarville) *Hammeriana* "

Hoplites (Kilianella) *Rothbottlicum* (Orb) Neo. "

Hoplodiscus sp.

id "

id *intermedius*

(Orb)

id "

Son Boscanet

aprop de Petra

Clipeaster

Vindobona

Maflos de *hamelibranchi*

"

Puig vert de Can Canals (cani de S' Hermita)

Nannulites

Eocen

Belonurites

Neocomia

Coll de s' homo
entre son Fava i s' heretat
Capdepera

Belemnites niger? Lies

calicant

Apticus
cornus y turritella

Neocania?
invocen.

Los Morro

Manacor

Ostraea crassissima
id Brongniarti?

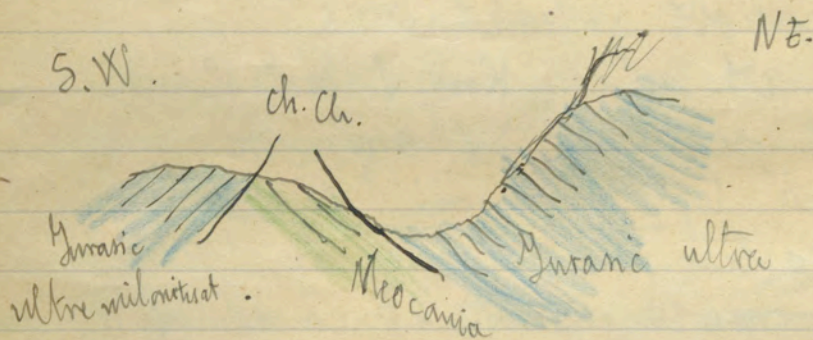
Excursió d' Artá a s' ^{colonia} ~~heretat~~
per sa colonia
Yo tot sol a Pen
24-3-21

Prenguent sa carretera de 5^a
Margalida a 100 de ses derrer
casa d' Artá, se veu una
calica tipo del castell de Santuari

amb capes de sílex, semblant
esser jurànica superior, buca
 60° SE. aixis sa calica negra
de l'estació esta inclasa entre
aquesta i el Neocomia, de canvi
ghent porem considerarle en
tota clase de reserves can a
cretacica inferior. A 4 m mes
enavant sa la ven bucar N.W. aixis
exo al igual que sa cretacica
esta molt plegada.

A n'es Km 1 hect. 2 just passat
es pont se ven a l'esquerra un clap
neocomia tipo Valangia de Santueri i
que sosten un manto de juranic
ultra-milunitizat el cual l'atravessa
sa carretera, es una finestra tectonica
tipica, en que es juranic de
l'emunt buca 40° S.S.W. no veyent se
el des Neocomia. A l'altre costat
d'es Torrent i un poc mes al N.E
es juranic buca N.N.E. Probable-
ment aquest 'estació requir

a lo llarg del Torvent cap a vall, la
 disposició empotrada de el juràsic
 dins el Neocàmia per sa part N
 ja pensar que sa direcció d'empuj
 el N.E. mes o menos. Es desmuntó de
 sa carretera demostre que el cretaci
 descansa en part sobre un altre capa
 jurànica també ultra milonitzat
 els Neocàmia aquí s'el veu bucar
 francament al N.E.

Jo interpret arxo com a dues capes
 juràniques que empeses de direccions
 contràries han comprimit el Neocàmia,
 aquest torna venen-se un poc una mica
 abans de s'het. 11, si be pasat aquest reapareix

es juranic.

Es fet de tenir dues direccions
contraries d'empujé fa pensar
que dat s'impossibilitat de
de s'empujé procedent del
N.E. signe produït per Menorca,
ja qu'aquesta era un massis
de resistència, resta probable
que sigui consecuenca des
contra-choc o sigui contre-
corrent.

A una excavació a la esquerra
del Km 2. se veu que sa grava
juránica buca S.W. i te un enclavat
neocanià, aquest orientat de S.W. a
N.E. se veu be a un altre excavació
a la dreta 100 m mes alluny dont
se veu can rodetjat de juranic
molt milaritariat que a un. Dayat
pren un color rojine. Sa part
de darrunt, aquí es juranic buca
N.W.E. així puet poriet eser que
lo que deim enclavat neocanià

no fos sino la continuació sinuosa
de la ~~faixa~~ de retació ecrasé.

A n'el Km 2'8 se torna veure
un poc de Neocenios, aquest ve
bordant la carretera per l'esquerra,
reaparix a n'el Km. 3 pero a n'el Km
3'1 ja torna el juràsic altre milonititzat
bucant fortament al N.N.W. i segueix
al menos fins a n'el Km. 3'5 en
que se separa el camí de San Forté
rey.

Avant per aquest se veu que
el juràsic va perdent la seva
milonitització i un poc antes
d'arribar a les barres 1res se
ven una calica que sembla
titonica, tot té l'aspecte d'una
frangueria i sembla buscar NNE. axis
el retació vendria a separar una
nape de l'altre com deien antes.

A 200 m antes de les cases
de San Forté se tornen veure la
grava jurànica que no podem

dir busament

A devora son Fort de Vey (ses cases) se veu una caliza de gross vermels Vias que no se queix i mes enant a uns 50 m seguint el camí de la colònia apareixen calices neocòmians gèneralment plegades que bucan uns 20° W. i s'aporten a un pujollet de l'esquerra dels calices milonitèsades juràniques. Es camí entre dins es jurànic que segueix fins a una espècie de meseta cretàcia dont de vea una font que brolla a n'és contacte amb so neocòmia, va d'atravesant a quest, i sospit que sa nappe jurànica s'interposa entre aquest claps neocòmia i el cretàic de sa carretera, et n'aquest claps he trobat un mol·lo de *Holcorbophanus artierianus*.

Cap a sa base d'el Beck de Farruch es Neocòmia pren caracte

de mes antic i transgressivament
apareixen capes de calica rotzjade
Valangiana o Portlandiana que
bucan can verticals (60°) S.E. una
mica mes enant se veu
es juranic tipic, es principi
gens i lleuones un poc milo-
nitizat.

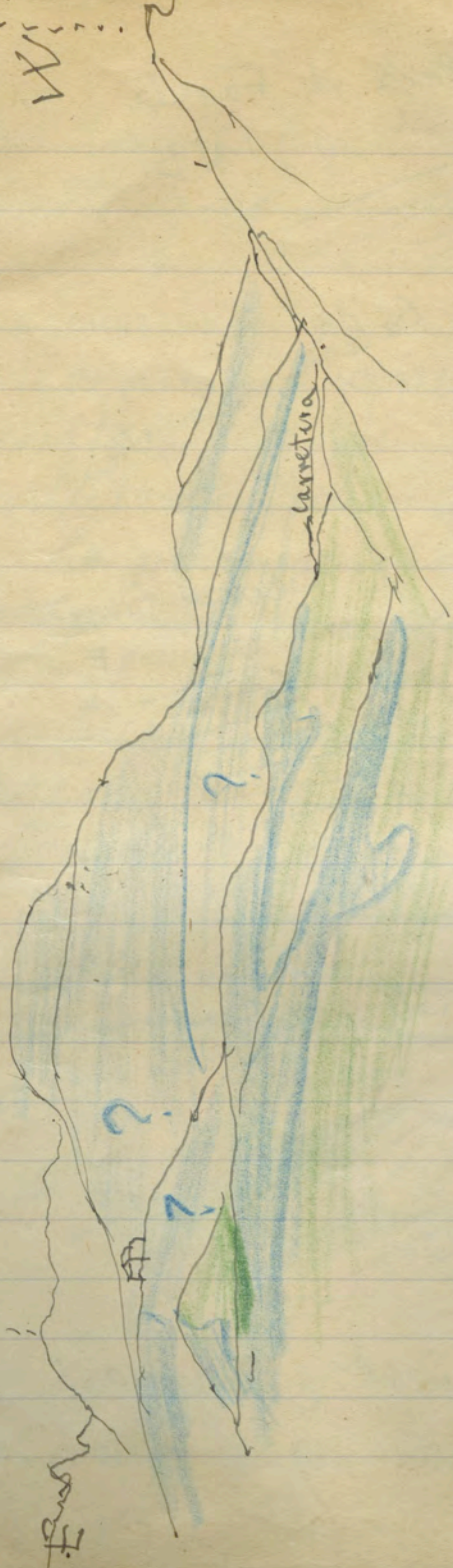
Les capes a la cota 350
s' inclinen S.W. ben clarissim.

Un poc antes d'arribar
a n' es coll entre El bech
de Farutz i la cota 350 ^{la}
veu sa calica dolomítica ^{mitjançada}
n' es pareixe des Trias i a ves
coll mateix una puddinga que
te es cantos de calica a n' es
pareixe eocena i altres de
jurania en trosos de sílex, altres
son juranics tipics, considerant que
lo que sembla eocen porie ser
lianic es evident que aquesta
~~calica~~ es eocena o miocena,
puddinga

Colicaut

Pung S

Cota 350

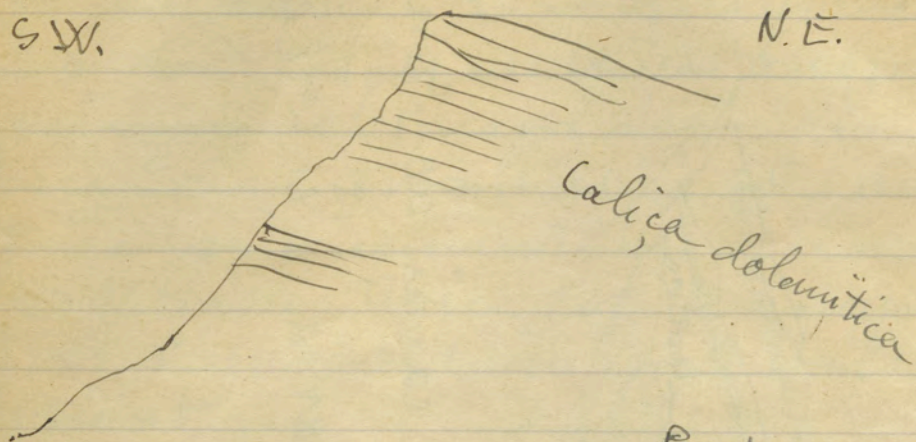

Vista prese desde es canu de son Forté
 Vey a sa colonia, antea d' aribar a n' es coll.

Puig Beck de Faruts

S.W.

N.E.

W

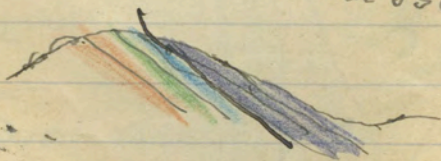
Beck de Faruts
E

N.W.

S.E.

coll entre Faruts i
sa cota 350

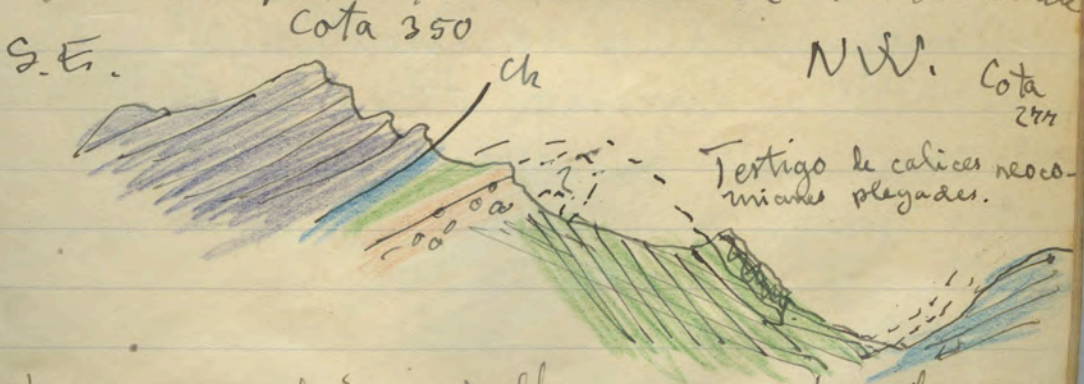

Al ves coll, just començant
a desallan se ven gir entre sa

pudinga (que nos sembla coana
 pueto que a un des trosos induits
 que semblaven eocens heia un
 belemnites) i el triasic heia un
 Neocomia que soporta juranic
 existeix dous una inversio des
 substrate des gran corament.

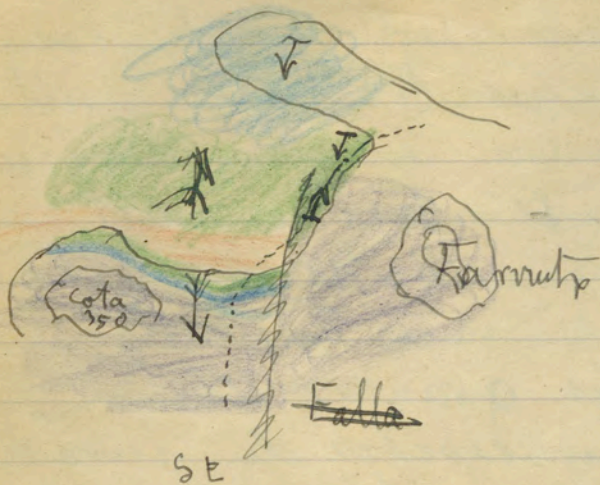
Lo poquisim espesor de juranic
 i Neocomia fan semblar un flanc
 estirat, maxum que a cers llocs
 es trues molta de murat el
 neocomia i aquest apareix amb
 estructura esquistosa intensissima.

~~(1) Una falla separa el dos
 puxos avia el que sa la dera
 SW. de Farrats el trianic milonitariat~~

(1) no que diem falla no es sino un
 descens des pla de corament

NW

El fondo del vallet entre
sus cotes 350 y 277 y Farrutx es
cretacico que buca N.W.E
estant un poc plegat.

Jo m'indin a creure que
sa pedinga cocera forma part
de sa serie invertida dad que
s'enfasa dins sa montanya

La direccio d'esp Neocania
se ven molt be dins el torrento
del fondo d'el vall i a sa ladera
S.W. de Farrutx.

Un poc mes en avant
a sa mateixa ladera

es neocomia' buca altre volta SE,
i a n' el coll continua amb
aquest bucamunt. Aquests canvis
no afecten a sa massa correguda
A. viasica que buca lentament
S.E.

La cota 277 es juranica
i buca S.S.E

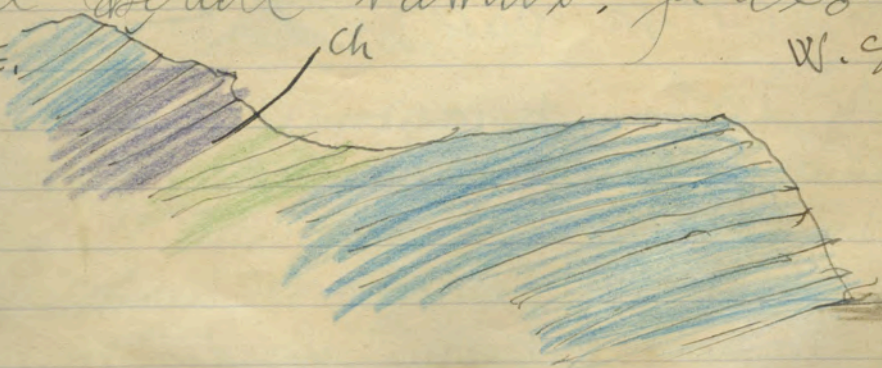
' El bedi de Farruix sembl
Juranic dedalt de tot pero sa
part inferior al es Fayat el evi-
dentament Muschelkalk tipic
que monta demunt es cretacic.

Es juranic de sa cota 277
soporta amb tota evidenci
transgressivament es neocomia
de Derral Farruix. sa axo

E.N.E.

ch

W.S.W.

La juranica de sa cota
277 arriba fins a u' es
pla, mentres es creta
va voltant sa falda de
Farruch.

Sa casa de te Beresa
esta demunt una prolonga-
cio o digitacio de sa
nappe correguda

Et sa base de tot

A' hi Troba juranica prolonga-
cio des substrata, o tigue
de sa cota 277.

Es puig de sa collina
esta format per una brecha

dolomítica del tipo de brecha
de Tricció que consideram del
Triassic superior.

(Es de notar que fins ara no
hem trobat marges iwisades a
n' aquesta escama.

Excursió de Sa Colònia a Arbú
Mo 907 sol a peu
25-3-21

A sa sala estret se ven mitja
cuaternari inclinat uns 40° W
i sostenguent un aluvial horitzontal.

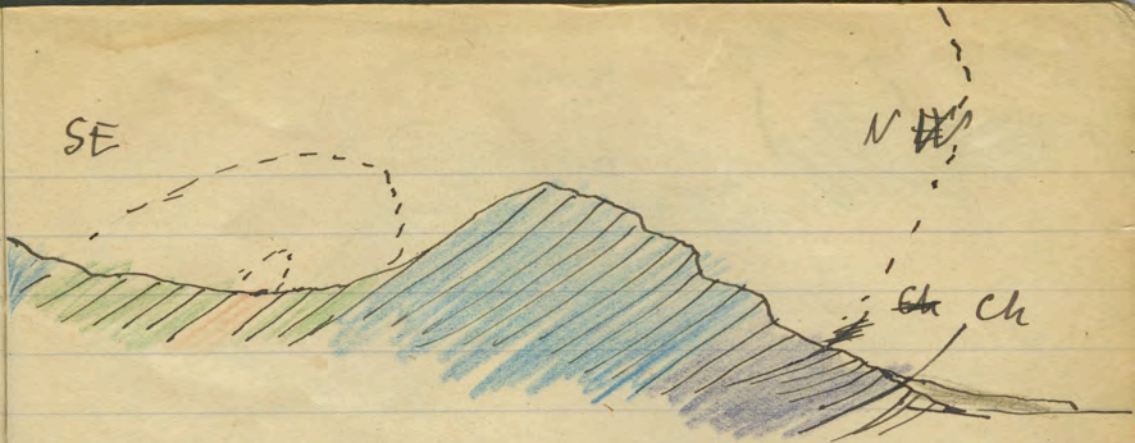
A n' es puig de Sa Morta
se ven un anticlinal rompent
pentaxo

Es de notar que tota sa
base triànica està milonitzada,
lo que demostra qu' es una
escama correguda.

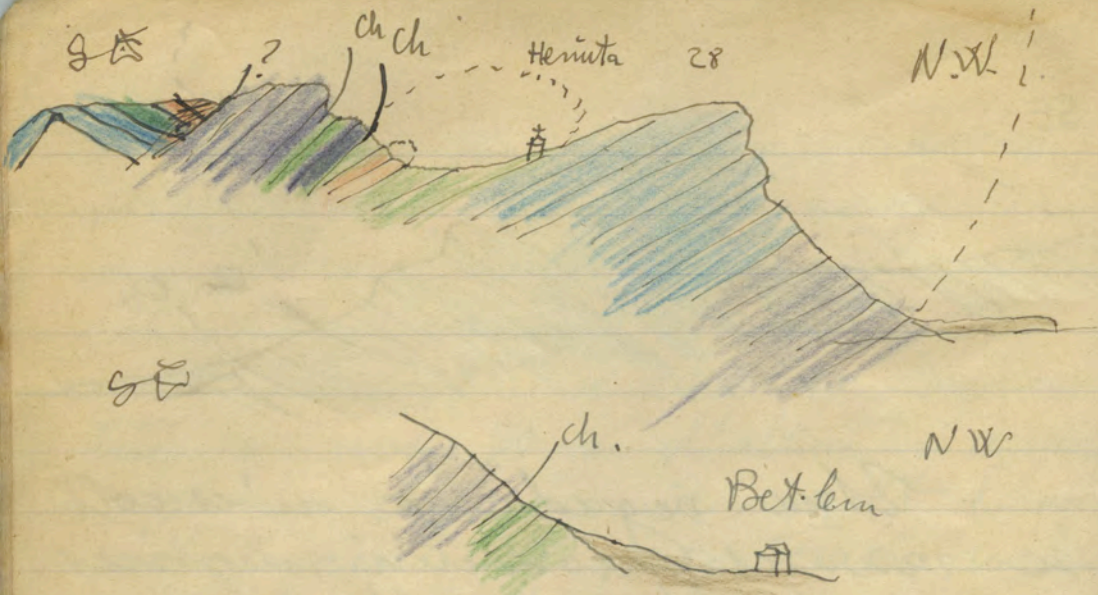
Un poc antes d' arribar

a Betlem se veu es mares
cuaternari, tant per cases de
sa posicio edificades demunt
ell. Comensant a pujar cap
a l'hermita se veu es mares
fins a uns 50 m. d'altura i despres
apareix es neocomia molt lami-
nat i recubert per triasic milo-
nitizat, veient se molt be sa
superposicio. Es caminet volta
cap a n'es vall "es bran" sempre
a n'es limite des pla del cor-
rent i a dins es bran apareix
es triasic milonitizat ~~amb~~ bucant
SE. Es bran esta originat per
una falla transversal axi es
que a sa montanya de la dreta
se veu calica juranic amb belem-
nites i silex bucant SE. Un corte
d'aquesta montanya demostre
qu'axo descansa demunt trias
i aquest sobre neocomia. Aquest
juranic no esta gens milonitizat

Una vegada a n'es coll se veu es neocornia, després una capa d'ocou d'uns 3 m i altre volta neocornia, es puer clarament sa charnela d'un plec Tombat cap al N.W.

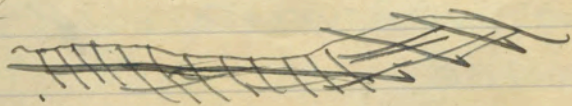
Aquest ocou s'esten cap a s'hermita, així a ~~sa gruta~~ fa fort se veu es neocornia sostinguent es summitic que buca al SE. Pujant per camí de son canal se veu qu'aquest summitic te tipo fentura es dir blauenc aspre i gris a s'exterior, mes amunt a uns 20 m. torna a parreixa es neocornia bucant 60° SE.

És cretaci que se apareixia
 d'un flanc estirat, dura molt
 poc i tot duna ve triànic mi-
 litat que en poc espesor s'opos-
 nescomia amb fortíssima estructura
 iquistosa. Demunt aquest s'acoma-
 heia un altre nape de triànic
 ultra milenitiat fins a un punt
 de ja casi dalt d'el coll haveri
 una predera de grava. Aquesta
 fa diferència falcilment de la
 jurànica per s'estructura
 gengeriàment g'arruda

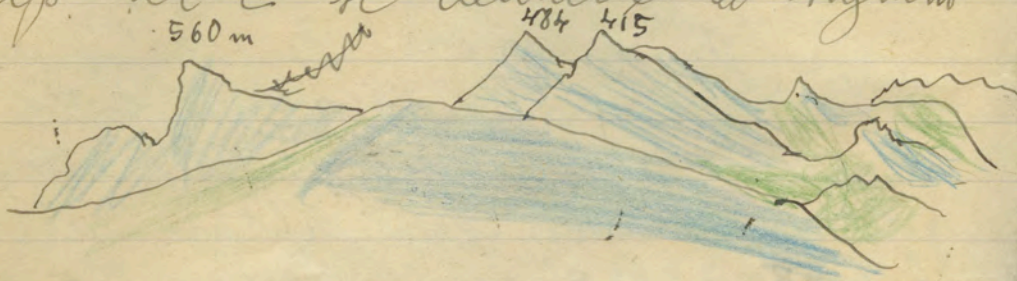
propri de ses calices dolomitesques.
Aixòença 30° E.S.E.
A'n' es pla de dalt de
tot torna apareixe s'ocen
escritat demunt el Triassic, aquí
pla deu tenir una altura alvedor
de 380 m. S'ocenença N.E. s'ocenença
fa un jurassic m'isolat que
tambéença N.E. et cert llocs
entre s'ocenença i el jurassic
n'ia neocarnia, a altres aquest
falta.

Drant per la montana
se ven el neocarnia bucant NE forta-
ment i passant ~~transversalment~~
un jurassic amb siles, ~~no hi ha~~
~~una injeccio ben clara~~ que bu-
NW. SE →

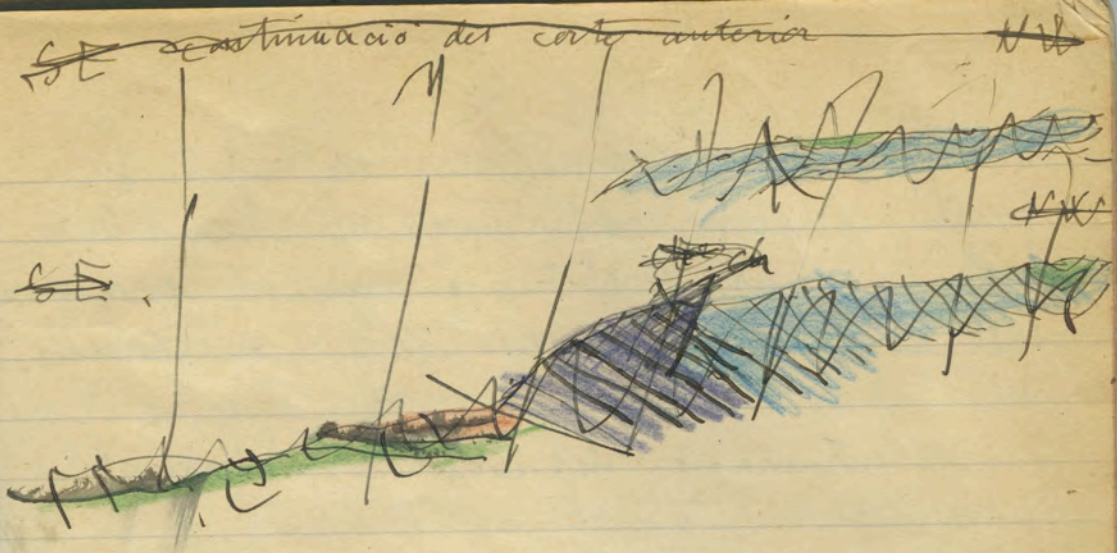
ca, SE. seguint el camí
se ven neocarnia bucant
fora prest al NE com al SE

De sa vista d distànci
cap al E se dedueix lo sigüent

Es evident s'existencia
d'una falla transversal
que va paralela a se des
~~gran~~ Grant, desde sa font de
Es hermita, per coll i per
vall que devalla el camí
de Son Canals, aquest falla
fa baixar el conjunt del ~~EF~~
en relació del de W, així sa
ladera esquerra del vall diver
ciat el neocambrà essent sa
Arta jurànica.

Es jurànica de sa colma
D buca clarament al E.

Mes avall apareix triànc bucan clarament al N.E. i micolititzat, probablement ~~ben~~ demunt el juràsic.

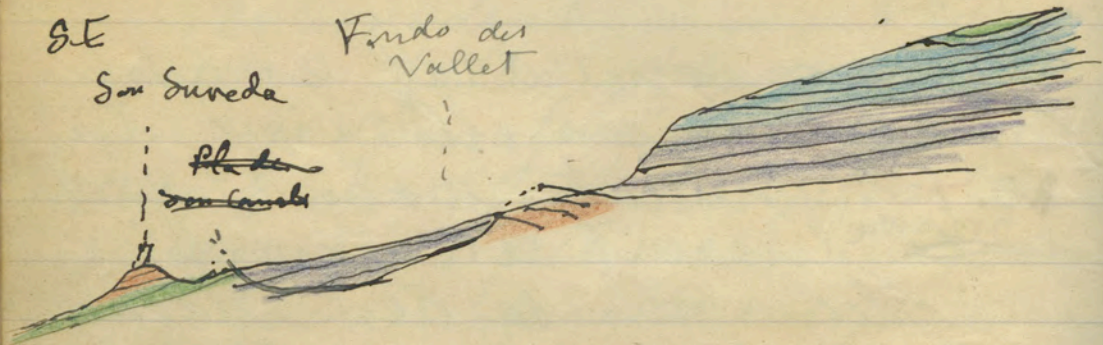
Mes avall se veu clarament que sa ladera W del Puig C mostra de baix a dalt, una caliza granuda, dolomítica que a triànc a n'es trïes, una caliza compacte vetetzade jurànica i dedalt el neocenià.

Mes avall apareix l'escen demunt el neocenià, formant substrata de tota sa sèrie correguda. El bucanen es amb ducta SE

Un poc més enllà de la
 forma veure el triax milorati-
 salt bucant E.N.E. i aquest segueix
 inclús a ses cases de Son Canals.

continuació des corte de s' hermita

10 W

A mes furo de Son Sureda
 se veu calica munitica amb
 munites, i podria a n' el contacte
 amb so neocornia de devall.

A mes front de la vaxe
 triaxica heia dues fonts.

La neocornia de devall es
 puig munitic (al menos parcialment)
 de Son Canals buca 40° E.

Dat es bucanent E des ner-
conia porem pensar hi pot
esser transgressiu sobre la nape
jurarica qu'existeix al W. i que
atravessa la carretera de St.
Margalida.

Fronte a n'is molins se
veu ja es juraric sense milo
mitjar, es puer transgressiu

Excursio de San Lorenzo a Sa Real, Bell-
ve', Ses Cases Noves, San Cifre, San Ferrer i San Mesquida.

Jo tot sol a peu

1 - Abril - 1921

Seguint es camí de Sa Real, se
veu a la dreta just a sa sortida
des poble ja uns 100 m d'el camí
un tagat que sembla neocania.

Passat sa tauleta ja uns 300
m de la bifurcacio, se veu neocania
mida que a la dreta s'aporta ca-
lles compactes jurariques no
mitjarades lo que fa pensar

amb una inversió. El neocenià
Buça SE estant puu poc plegat
25 m. mes en vauit reapareix,
es juraic que continua a lo llarc
d'ies camí inclús a sa segona bifur-
cació a l'esquerre se veu un
cimpli valloí, probablement neocenià
i mes alla limitat per una especie
de meseta de terres blanques que
supos son margues oligocenes.

Abans d'arribar a s'altura
de Son Sitges apareix un miocen
identíc a n'és de s'estació de
San Llorens, amb cantos de sílex lo
que confirma amb absolut sa
naturalera post cretacea. No
hem pogut veure fins ara ses
relacions estratigráficas a causa
de la terra laborable.

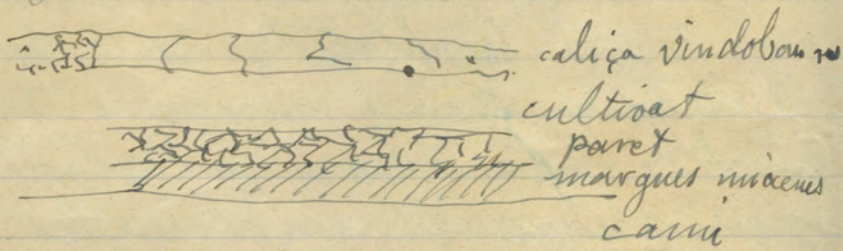
Mes en vauit se ven a
l'esquerre des camí que sa
pedinga i brecha miocenes estan
intercalades dins unes mar-

ques tipus miocen nord, especialment San Bunyola, i que buca, N.W. 45°.

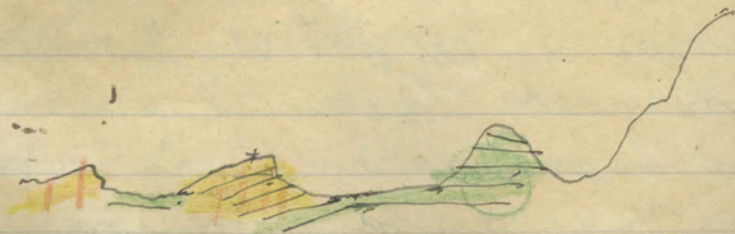
A la dreta d'is camí se ven un flanc de calices i breches miocenes que contenen una zona d'ostrea probablement fa crasa i alguna crasitima, clipeaster i turritites, es cantos que tanque son miocen tipo nord i descansa horitzontalment demunt ses margues inclinades N.W. es evidentament un Vindobaniá Treus. gresiu demunt ses margues mes inferiors de sa serie correguda. Es dir una repetició de lo de San Marsal.

Aprop d'axo, se ven que ses calices tenen a un nivell superior a ses ostres turritites, comus i diversos larvelibranguis, a desora Can Juan Treu pe (Juan Santandreu) se ven a sa carretera ses mar-

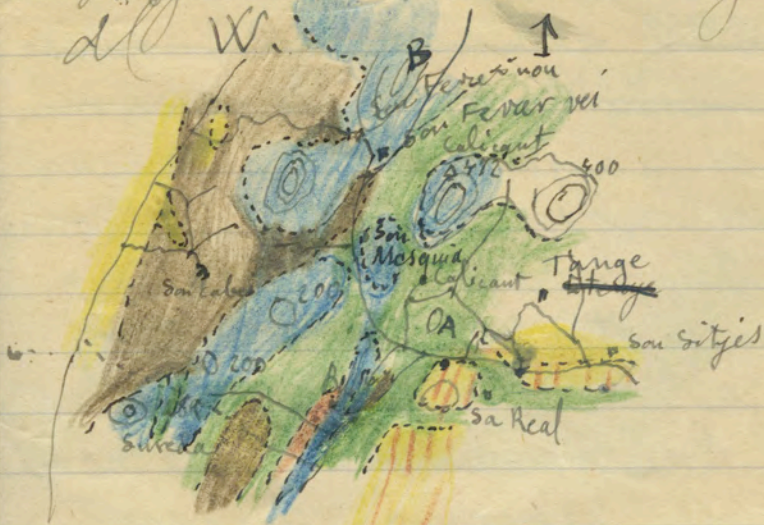
ques miocenes típiques bucant NW
 i clarament i mantint en discordan-
 cè el miocèn vindobonià. (foto)
 A un peu de sa mateixa
 case han trobat a demunt
 sa calica vindobonià i a de vall
 les margues bucant W.

El miocèn segueix p'el vallet però
 sa colina en qu'esta Sa Real es
 neoceniàna i l'altre de l'W. que
 té una creu a lo alt es miocèn
 tipo roca en margues a sa base

i es Fayat de calices sense que
 sa vegi bucament clar, pero
 seguit n ses margues bucam
 de W.

Seguint el camí se veu que
 les calices miocenes s'apoiem
 denunt mesconia tipic que
 forma sa base s. des tur A
 semblant bucar vaguement
 al E; bucament que sa confirma a
 sa separació d es camí de Belver;
 seguint aquest veim es mesconia
 i antes de pasar sa Capra se veu
 un mar ^{cuaternari} ~~mioceni~~ depositat
 sobre es vallat.

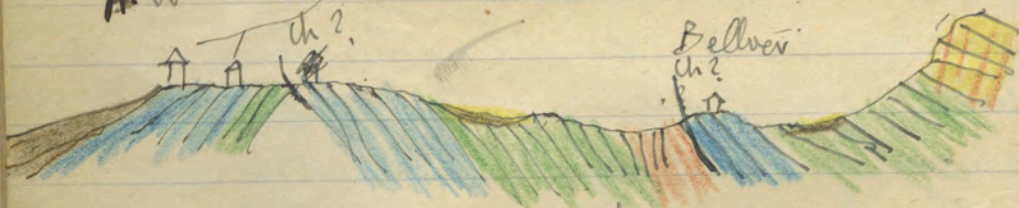
Es neocoma segueix fins deso-
ra Bellver amb buça 30° N. E.

Les cases de Bellver estan demunt
calica ~~iocena~~^{jurànica} que per sa succesió
~~de capes esta~~ de vall es neocoma,
seguint el caminó per anar
a ses cases noves se ven s'ocoran
amb fucoides de vera ses cases de
Bellver, buscant 50° S. E. illes,
enavant ja' a n'el camí d'es
Rafal de Bellver a ses cases noves
ja ven es neocoma buscant
al E.

N. W

Ses Cases Noves

S E

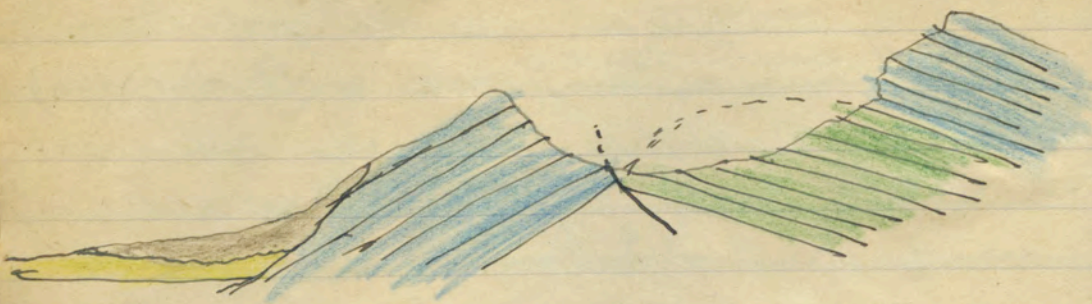
axo no es tan inclinat

La circumstanci de que es jurànica
de Bellver no esta gens n'inditrat
ja d'iptar molt de que s'igue un corru
ment.

A l'esquerra pujant, se veuen
~~calices cuaternaris~~
~~calices miocenes~~ (mares molt modern)
La vist del Puig de Callicant
sembla indicar qu'aquest figura
un sinclinal (falta comprovar).

2. A la meseta de ses cases
noves, se veu el jurassic amb
siles, i un poc més amunt una
zona estreta neocomiana, que
deu aparèixer per un plec del
jurassic. puertó que buca al
N.W. i està recobert per calica
jurassica típica, no molt utilitzada.
Can a nivell comunitari
de sa devalada se veu es
maris cuaternaris i a una

especi de predera i cova se veu que
 forma dues capes, una inferior bucant
 al E fortament i una superior horitzontal
 aixo denota moviments matematis
 dens ~~in~~ fos tabernical seria divi-
 git vers W.

Per son cabeí segueix es mares
 qu' arriba fins uns 300' antes de
 Trobar el canvi de Sa Colonia dont
 apareix el miocen tipo central, axi
 pues es mares avria desaparaca,
 gut per erocio. Un barrancot d'erocio
 deixa veure el miocen reubert p'as
 mares a devora es pont. A prop de
 son cife es mares ja sa carretera
 Trobant se es miocen mes a ponent.

Pujant cap a Son Ferrer se
torna veure es maris cuaternari
sembla bucant E.

A son Ferrer nou apareix
es juranic d'el puig B bucant
10° N.

es puig C es juranic que
buca ~~NW~~, entre les B y es C
heia' es maris cuaternari.

Et n'el camí procedent
d'el Puig del Parc ja se veu es neo-
comia primer margues blaves d'as-
pecte semblant a d'aytia o barrensià
i a medida que sa puja per
la ladera NW des Puig de Balicant
pren caracte mes autic i a sa
base d'el Fayat se veu qu'aqueix
es una calica compacte-granuda
segurament juranica i absoluta-
ment jens milonitizada, Tant
el neocomia con es juranic de
demunt bucan en perfecte con-
cordancia cap al S.E.

La falta de milonització
del Juràsic de Callicant; El
pas transgressiu d'etretació
fa veure que està invertit;
que quita el vall no sigui
mes que un anticlinal inver-
tit i romput per s'eje.

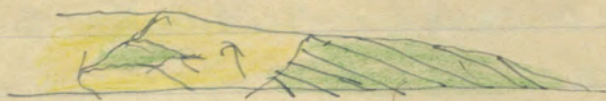
Derballant cap a San Merqui-
da se veu el març cuaternari
a lo llare d'el torrent; un po-
mes en avant, a sa curva d'el
carril se veu el juràsic bucant
N. E.

Abaix de San Merquida es
neoconià buca S. E.

Excursió de San Llorens a San Llorens
per sa carretera. Jo tot sol, a peu
2 Abril 1921

A n'el km 1.1 apareix una finchera
miocènica idèntica a la de l'estació de
San Llorens, aquesta calica breu i
pudinga, sembla ser transgressiva

descubrimt un neocomia que apareix
a n'es final de sa trinchera, Bucant
fortament al E. i el N.E. (plegat

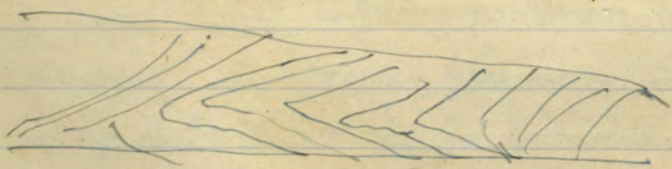

des miocen presenta intercala
cions de cretaci

A n'es Km 1'7 se veu un poc
de marges miocenes o oligocenes
i a n'es Km. 1'8 reapareix es
neocomia que dura fins a n'es
Km. 2'3 aont a la dreta heia una
colina juranica, prolongacio a
n'es pareixe des puig atalaires
et sa carretera tambe se veu un
poc de juranic que para a
neocomia. A n'es Km. 2'... se
veu a una trinchera ses mar
gues miocenes i a la dreta una
colina juranica amb un front
de roques que quizas signe
miocen. Tot això, es dir tant

es Neocomia, com el juranic i com
 les margues terciaris bucan uns
 40° N.E. A n'és matèria
 desmonte les margues forma
 un sinclinal bucant S.W., el
 miocen, ja calices, ja marges.
 segues fins a n'és Km 4'3 cant
 a s'altre colina ja se veu es
 Neocomia, ^{bucant S.E.} a la dreta des
 miocen, es juranic vilou.
 trat amb to bucantent ge-
 neral N.E.

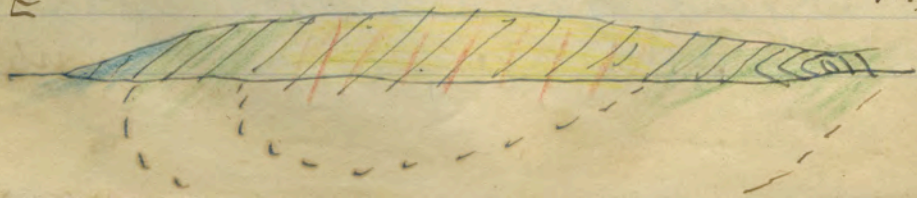
Es Neocomia ja un ple
 fombat i ja un es bucantent
 S.E.

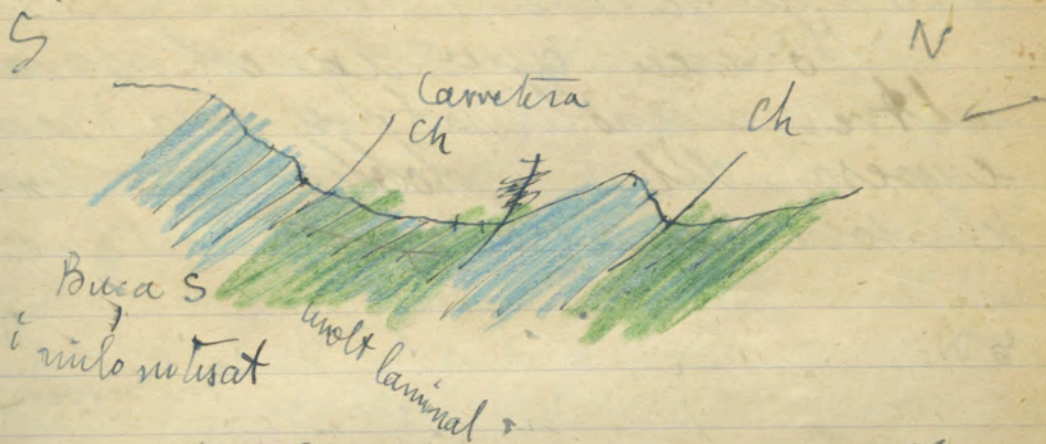
Un carte de sa Frincheva
 des Km 4'3 es a 100:

E

W.

Després de les margues miocenes
 i jurànic, a u'el km
 4'6 reapareix la roca sempre
 al S.E. Segueix sense interrupció
 parat el km 5 i a u'el km 5'8
 fa axo

A u'el km 5'9 penetra
 la carretera dins la roca
 jurànica, qll'apareix milo-
 intusa i ha sofert una
 ondulació que la fa
 baixar SE. La roca
 d'el km 6 es la mateixa
 i comença la pendent de
 descollada.

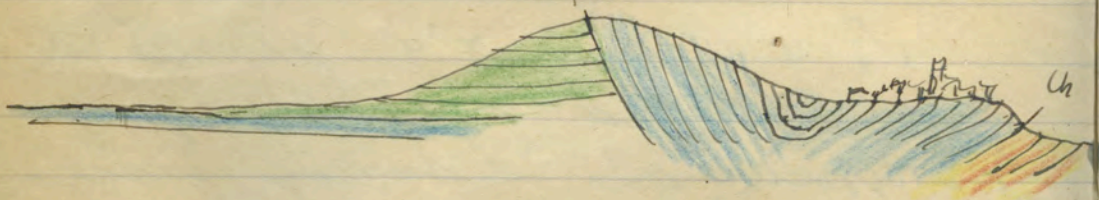
Durant aquesta es jurani ultramilitar buca constantment E i se va fent cada volta més vertical i casi a l'entrada de Son Servera fa un geuger plec i arriba ~~la~~ buca ment que se fa W.

Jo crec que aquest jurani ultramilitar és una nape encesa del E i doblegada apoyant-se sobre el cretaci. Faria això:

SW

NE

Son Servera

Excursió de Son Servera a San Lorenzo
Per Fetjot i l'Estepa, jo tot sol a peu
5 Abril 1921

A dins es pot veure matip sa veu
es jurani ultramilitar bucant

clavissimament 60 W.S.W.

Després $\frac{1}{2}$ Km pasat es potble
seguint el carrer de Fitchet sa
veu just davant les cases de
sa canal es juranic ultransi-
onitzat montant darrunt es
Neocomià que buca 80° SSW,
es juranic de darrunt buca
 30° E; aprop del pla de
coveiment bollen 4 fons vives.

Així s'aje des sinclinal
estaria orientat de SW a N.E.

Just frente a les cases de
Fitchet, les calices neocomianes
casi juranics bucau E. Uns metres
mes endavant se veu que les
marques neocomianes típiques
cobrenent es mateix bucau
topoten mes calices que semblen
juranics tipo superior o neo-
comianes inferiors.

es puig de San Xerubi
sa presenta amb ladevas

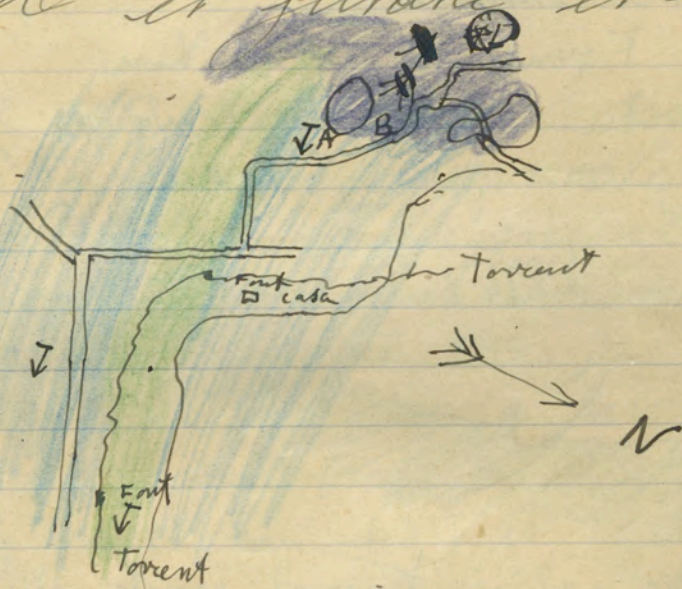
de jurassic ultra milonitzat
 i un cim de calica compacte
 jurassica

NW San Xerubi calica SE
 Grava

Prenguent frente a l'Estepa
 es camí de l'esquerra cap a n'es
 coll se segueix uns 200 m es
 preocania pero levonses va
 aparequent, també buscant
 al E es jurassic no milonit-
 zat, es dir que tot forma
 una serie Transgressiva. Seguint
 el camí continua el jurassic sempre
 amb bucanent 50° E.

E W
 S' Estepa casa

A la creta d'el torrent se
 veu neocomià, i aquest segueix
 sempre a la dreta d'el camí
 després de sa bifurcació, i esta
 el contacte jalorat de fons, se
 guint el camí aquest penetra
 dins jurassic milonitzat fins,
 a sa bifurcació, després d'
 aquesta el jurassic es normal

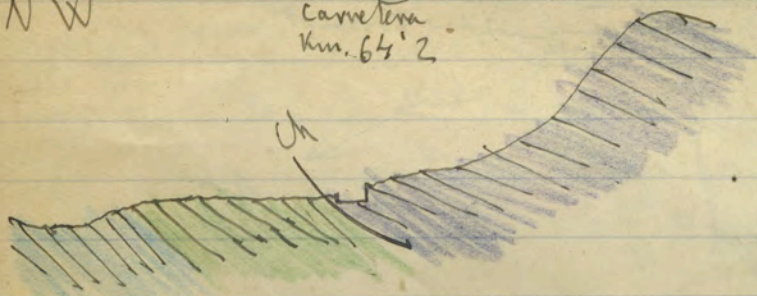
A n'el punt A, es jurassic carti-
 ma bucant 60° E i no esta
 gens milonitzat.
 A n'el punt B, apareix

bruscament una caliza dolomítica ultra micritizada que se veu que es triànica típica, no se li veu buccament. Aquest triànic dura fins a sa carretera aont s'ha de parar el camí seguit, a n'és Km. 63'9. En tot això hem sospitet un buccament d'aptos N.E. de sa caliza dolomítica.

Fronte a n'és Km. 64'2 a la dreta se veuen calices margosos neocomianes que buccan 20° SE

NW

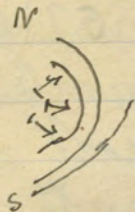
Carretera
Km. 64'2

Aquestes calices tenen rangos de sílex, son frangibles de vint una caliza compacte no micritizada i típicament jurànica analoga a la que se veu a

de base a n'es cretaci de
s' Ertepa.

Sl's calices neocomians
estan plegades dirigint son bu-
cament de N.E. a S.E., fan a so
en pla; dominant es bucant S.E.

A sa carretera se veu una
calica dolomítica, molt granada
milonitizada interiorment a
certs llocs, típicament triàsic i
buçant confusament S.E. a n'es
Km. 64'2. Mes cap a San Lorens
Km. 64'0 sospit buca a n'es S.W.
A n'es Km. 63'4 es Trias buca
30° N.W. ben clar e indubtable,
altre milonitizat.

es Puig de s' Esquerda se
veu desde el coll que buca
també N.W. i que es Triasic,

coronat per calices juràniques.

A n'ei desmonte d'ei
Km. 53'2 se veu ~~una~~^{la} grava
dolomítica, gris ascura, granuda
i típicament triásica, bucant
30° N. W.

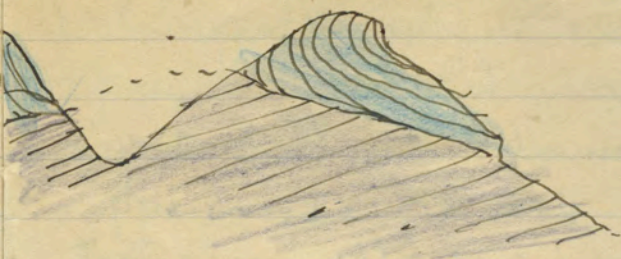
A n'ei Km. 52'5 encare se
veu lo mateix amb identic bucant.

Desde es coll no se veu
gens es bucant d'ei Puig alt
de sa font, i d'ei puig de ses Fites
sospit vagament si pot bucar N. W.
per sa direcció d'uns Tayats, pero
res pot afirmar se.

Desde es Km. 52'5 se veu
que ~~el~~^{el} puig de s' Esquerda, es
juràic qu'el corona fa un plec
de manera que no seria trans-
gressiu demunt es tres puets
qu'aquest de vall es penyal
buca N. W de sa manera
constant que anam veuent.
Fa axo:

W

E

Dat sa direcció d'axo. jurassic
cal pensar si es un plec empes
procedent de sa bande de Son
Servera.

A n'el Km 62'0 encare
sa grava triarica buca N.W.
i a n'el Km. 61'8 com a casa
local la veim bucar al S. amb
un bras molt. reduit.

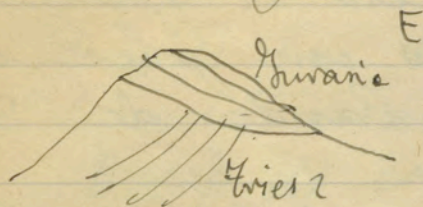
A n'el nostre modo
inmediat de veure sa sene
de l'Esquerda seria contrecorre
guda procedent del N.W.

A n'el Km. 61'5 es troba
buca WSW, a n'el 61'1 W, i a
n'el 61'0 N.W.

A n'el Km 60'8, se ven
el neocomia bucant 30° S.

a un nivell més inferior qu'el triassic.

D'el Km. 60'4, se veu que la cota 200 d'el Puig de l'esquerda, fa igual qu'aquest W.

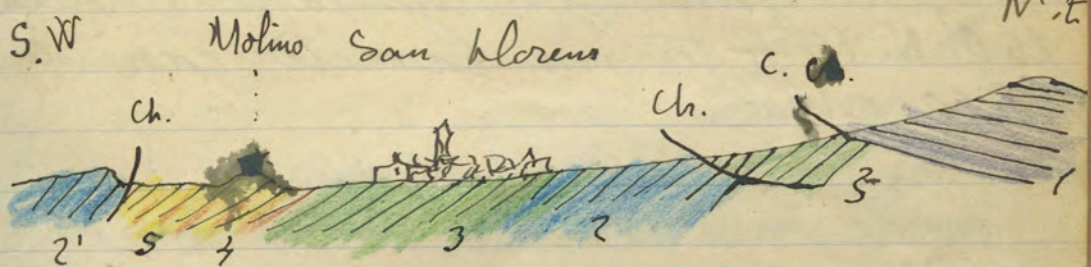

Desde el Km. 60'2 fins a n'el Km. 59'1 heia calices grises piràniques, clau que se prolonga cap a l'esquerda, i que esta tapat per una capa de terra moderna, que dificulta sa seva delimitació.

A n'el Km 59'1 apareix el neocomia i coincidint en ses primeres cases de San Llorens.

Es molí des Km 58 el es miocen de l'estació.

Observant de tinguuda ment
 aquest s'observa que esta
 separat de la napa jurànica?
 o triànica? (care tenim d'uste
 sobre axo) per una calica neo-
 comiana típica i que á sa
 boca d'es tunel pot veure-se
 es Neocomia de vall es miocen
 i bucant concordant amb
 ell 'uns 70° E.S.E. coll

1. - Triassic ultra micolitisat, probablement
 contre corregut i espes del N.W.
2. - Jurassic compacte
- 2'. - id ultra micolitisat
3. - Neocomia
4. - Calica dura miocena tipo Word
5. - Marques miocenes id id

Excursió de San Llorens a Avtá
per San Bergura, Sa Carbonera i 'Amet'era

Yo tot sol, a peu

6 - Abril 1921

Sortint de San Llorens p'les
camí de ses Voltes, s'atrevesa
neocomia fins a n'es primeres part
levonnes d'entre dins jurassic
que mostra a l'esquerre un
petit clap neocomia, a n'es
segon part es jurassic buca
25° N. W. i te un caracte casi de
neocomia.

El camí va continuant dins es
jurassic que constantament buca N.E.
i deves un km mes en avant apòreix
A romgren vament un neocomia que
buca igualment N.E. (^{alcanse de} ~~Avtá~~ Com Cuch)
Frente a can Cuch ja se veu
jurassic milonitizat que no deixa
no te gens d'aspecte de triassic
fins ara.

[Foto. Francesc Masanet. - Ses Planes, - San
Llorens, can Bosco.]

A sa ladera SW des Puig
de S' Esquerda, es juranic ~~at~~
milonitariat buca 15° N. ~~del~~ d'una
manera constant inclus a
devora es torrent a n'el fons
des vall.

Un poc mes envant a parer
es neocoma amb bucaument
 30° E. i seguint el canvi cap a
set cases de ses Voltes se atra-
veua una estreta faixa longitu-
dinal juranica i sa forma veure
y neocoma que forma sa
base SE de es Puig de Calicant.
Aquest, devant ses cases de
ses voltes esta vertical i diri-
git de SW a N. E. a jorns de
menor verticalidad se veu
que buca SE.

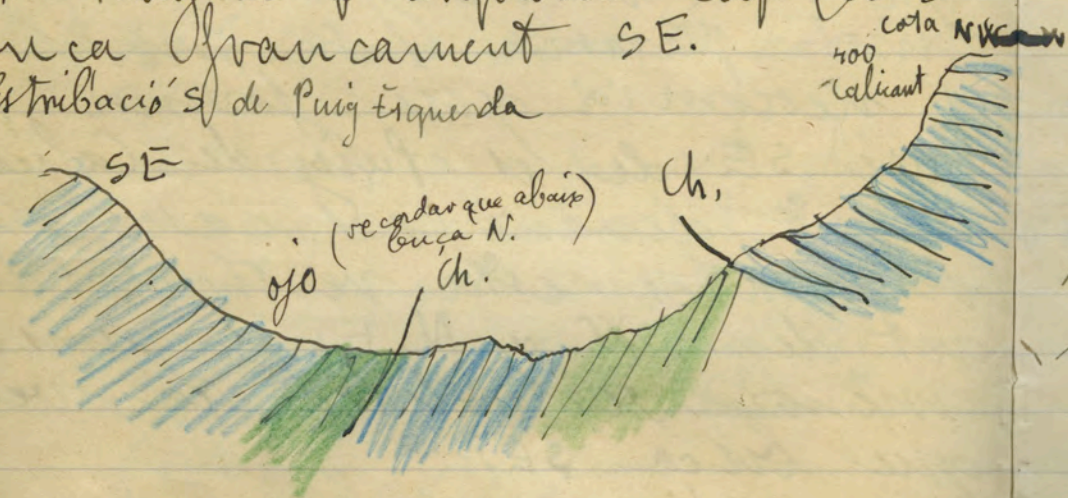
Ses capes juranques de sa
cota 400 d' es Puig Calicant son
sensiblement horizontals i repo-
sen devant es neocoma, a

sa base es juranic i inclina
un poc vers. es N.W.

Entre ~~les~~ Voltes i Ses Planes
sa fase neocomiana se fa estretí-
sima.

El juranic no s'utilitza
de demunt el neocomia i forma
la ladera E d'el puig prolongació
de la cota 400 - buca 20° N.W.

El juranic de la prolongació
del Puig de l'Esquerda cap al S
buca francament SE.
Distribució S de Puig Esquerda

La neocomia de Ses Planes
buca 15° N. i se veu que
el conjunt d'estratificacions de

Callicant buca 10° a 15° N. W.
includ ses capes de denunt
que desde ses Voltes pareixien
horizontals.

Parat ses planes, es carin
segues vora vora Toront per
una especie de barranc jurasic
que al principi buca N. W,
mes avant W. N. W. i deses un
km avant heia s'hort de
ses planes qu' es una ~~tipica~~
frontera tectonica neocarniana
qu' oayse es sots rodet ja
de jurasic que el surmonta
per s' E, S i W, prolongant se
es neocarnia cap al N. A n' es
materia loc se ven mares
cuaternar.

Desde aqui semble que es
Ping del Pare buca E. N. E.

Un descens des mants jurasic
milonitizat tanca es neocarnia
cap al N. i cap es punt per avnt

el torrent penetra se pot veure
com el jurànic descausa demunt
el neocomia. El jurànic de demunt
buca N. W. A sa casa d'abans
d'arribara ^(casa de s' host de Sa Bergura) Sa Bergura el ~~jurànic~~
triasic milonitizat brutalment
fins a una vertedera grava.

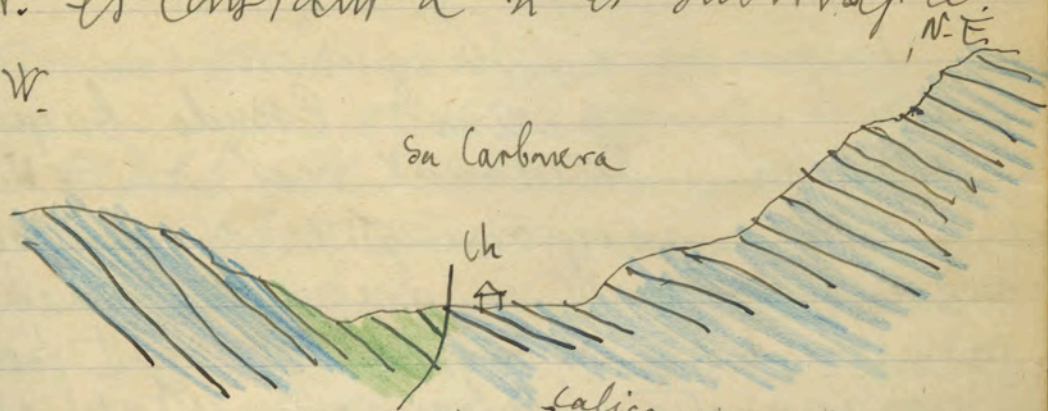
Devora ses cases de sa Bergura
apareix una especie de carriola i
calica supra carriere rotji i brusquement
sa calica neocomia, sobre se que
esta sa casa.

Desde aqui el puig del Pare
sembla buscar E. S. E. y ses caps jurà-
niques prolongarse molt cap a S. E.

A 100 m de ses cases ja se ven
sa calica jurànica no milonitizada
i a un nivell superior a sa neoco-
miana, cuy buca ment no hem
lograt veure clar, sospitant sigue
N. W. El jurànic buca clarissimament
N. ~~E~~ uns 10° i a sa vegada - soporta

una Transgressió neocomiana que
 concordant amb el juràsic que
 la sosten forma sa base des
 Puig del Parc cuyes. capes pre-
 senten manifesta discordança
 amb el substracte. El dicament
 N. es constant a n' es substracte.

S.W.

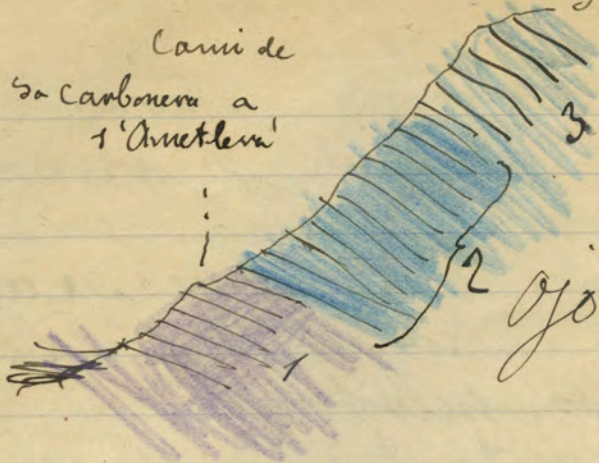
Devallant de Sa Carbonera cap
 a S'Amelera se veu una calica
 margosa neocomiana probablement
 però que no podem afirmar que
 no fos liàrica. Devall aquesta
 hià una calica granuda ~~clara~~
~~ment~~ terciària? Una cosa i s'altre
 buscar E.

J.

SW

Cami de
S^a Carbonera a
1 'Anetlens'

Puig del Pare
N. E

1.- Dolomia típica, blanquinosa i molt granuda, triànica, amb Pseudo buccament vertical i buccament real al E. N. E.

2.- Calica margosa, grisena, a trocos negre, ja compacte ja granuda, buca igualment E. N. E, no obstant tant pes seu caracter litologic com stratigrafic consideram liànica, lo mateix que per es seu gran espesor. (Ojo. (pensem que es liànica))

3.- Calica triànica típica
Sa i falta absoluta de fons a sa calica tipo Muletà, que consideram liànica, impideix confirmar que ven tígne. Fora d'apo sols podrie ser neoconniana, no te gens de sílex.

(continua a un altre quadern.)

Ed. Suess

La face de la terre (Das antlitz der erde)

Traducción francesa de Emm. de Margerie

Paris Librairie Armand Colin

Tomo 1 - 1912

Introduction

Parte primera

Los movimientos de la crosta externa del globo

capítulo 1º El Diluvio

El relato bíblico del diluvio está constituido por dos relatos distintos y a veces contradictorios englobados en uno, tanto es así que ~~en~~ uno se llama Yahveh (Beova) a Dios y en el otro Elohim.

Más interesante es el relato de Berose sacerdote Babilónico que vivió 330 a 260 años antes de Jesucristo, en el Kronos anuncia a Xisouthros en sueños que un diluvio hará perecer a todos los hombres y le manda construir un navío y hacer entrar a los animales, este relato está sacado de libros sagrados babilónicos contemporáneos mas. E incluso del relato bíblico.

Los resultados conocidos hasta ahora pueden resumirse diciendo

1.º Que el Diluvio tuvo lugar en el bajo eufrates y que tuvo por elemento principal una gran inundación en la llanura de mesopotamia

2.º Su causa fue un violento terremoto en la región del golfo Persico.

3.º Durante este un ciclón procedente del sur debió penetrar en el golfo.

4.º De ninguna manera el diluvio fue universal sino localizado a una zona mas o menos extensa.

Está pues el desbordamiento súbito de las aguas del golfo acompañado del gran ciclón serían la causa de la inundación.

Capítulo 2

Ejemplos de regiones ~~afectadas por terremotos~~ ^{comprometidas por terremotos}

1.º Los Alpes del N.E. sin volcanes

2.º Italia del sur con volcanes no alineados pero en relación manifiesta con los terremotos.

3.º América central

4º America del sur

Capítulo 3º

Dislocaciones

Las dislocaciones visibles de la corteza son producto de movimientos que resultan de la disminución de volumen de nuestro planeta, los esfuerzos que resultan de este fenómeno tienden a descomponerse en esfuerzos tangenciales y verticales o radiales que dan lugar a fosas de hundimiento, ambos pueden obrar combinados.

Capítulo 4º

Volcanes

Capítulo 5º

Ensayo de clasificación de los movimientos de la corteza terrestre

Tipos principales de sismas, terremotos por dislocación y terremotos volcánicos, terremoto por desenganche i por corrimiento, terremotos por hundimiento.

Parte segunda

Las Montañas

Regió central Oriental

La Marmora

1824

Senala sa calica fossilifera de Muro terciari, reconeguent que no ha visitat aquest lloch.

Haimé

1855

Senala també' el miocen de Muro amb *Echinanthus gibbosus* i a Deyá i *Ostraea crassissima*.

Bouvy

1864

Existeix amb lo miocen de Muro senyalant i *Ostraea crassissima*, pero de tal manera que no pot afirmarse, si la considera de Muro o' general a n'el miocen de sa isla

Hermite

1879

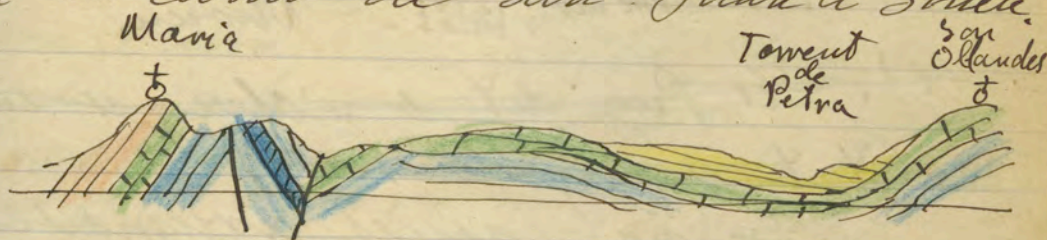
A Maria, entre Petra i aquest poble existeix un llac probable.

Estudio sobre los yacimientos de

ment un poc mes antic qu'és de Maleta, i yaciment sa troba entre Maria i es Rafal. Sa diferència entre s'inclinació de les capes llianques i s'es cretaeiques obliga a admetre una falla. Devore es Puig San Miquel de Montuiri, heia calites margoses neocomianes.

A n'és alvedors de Son Olandes, entre Villafrauca i Petra se veu neocomia formant un pujol, i entre Petra i Maria a un centenar de metres d'Aricany. També apareix es neocomia a n'és camí que conduix a Maria. A n'és el nord de aquesta ja n'és camí de Santa Margalida es neocomia se mostra a prop de Son Pujols, y a n'és camí de Petra a San Juan se veu desde Son Burgues, fins a n'és poble de San Juan Mateix.

Entre San Juan i Sineu se veuen calices margoses amb *aptychus* a sa base d'el Puig d'en Onofre i també si desde aquest se va a un altre puig situat a n'el pla, a l'esquerra d'el camí de San Juan a Sineu.

 . - Lias mitj

 . - Jurànic

 . - Neocomia

 . - Eocen

 . - Miocen

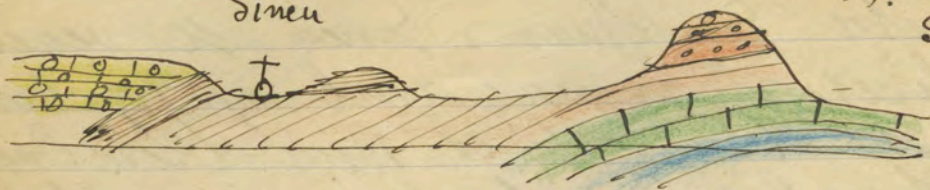
Per primera vegada senyala el eocen inferior lacustre d'el centre de l'isla, a n'el alrevedors de Sineu, senyalant la successió Neocomia, margues grises lacustres i calica *nummulitica* (1)

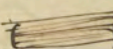
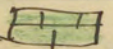
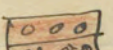
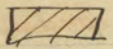
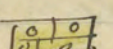
(1) (Nota meua). - Si aquesta successió es real, es raro que ses margues siguin oligocenes seria doncs interessant veure el Puig d'el Reito.

N.

Puig de Onofre ~~(Puig de Reitz)~~ S

Sineu

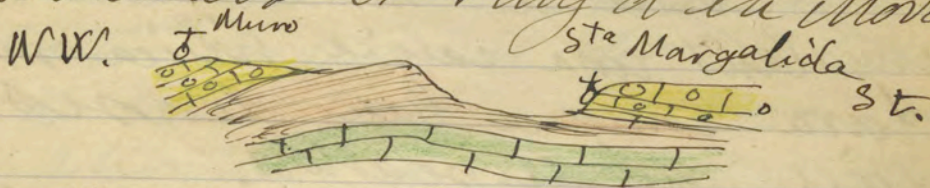
	- Juràsic		- Lacustre superior
	- Neocomià		- Eocen mitjà
	- Lacustre inferior		- Miocèn.

(1) - ~~el Puig dit de n'ofre, es en realitat el puig de Reitz?~~

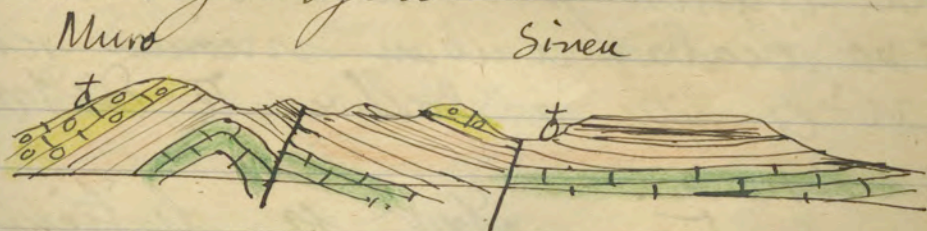
Serria calices grumoses miocenes a n'el canu de Cortix i li crida s'atenció que fan frecuentament reposi es miocèn directament demunt es lacustre, sa falta de eocen greu que indica ademes de una forta denudació, un abasament de ses calices lacustres abans de s'eocen mitjà, crequent qu' existeix una completa independència d'ambs terrenos.

Tambe existeix a n'els

alrededors de Muro i Sta Margalida
 i a prop de Son Mas a un llac
 d'Enca a l'Alaudia. Ses margues
 inferiors a sa calica de Muro
 se veuen de vall es molins de
 aquest prople i s'esten en
 per sa llanura de Son Perreser,
 Son Lleito, Son Alba, Can Ferrer
 i sa cadene de colines a que
 partoneix el Puig d'en Moro.

A prop de Son Ferrera, de
 Muro a Sineu se veuen mar-
 ques lignitiferes

A son Ferrera entre Pina i Lleito
 baix de es mureu se veuen calices
 amb Paludostroma Hidalgoi y margues
 blanques.

A n'és camí de Montuiri
a Villafraanca, devore el Puig
Gom elloqual se ven s'ecocen
Entre Petra i Maria se ven
a diferens puns i desde Maria
de Arrius també se ven.

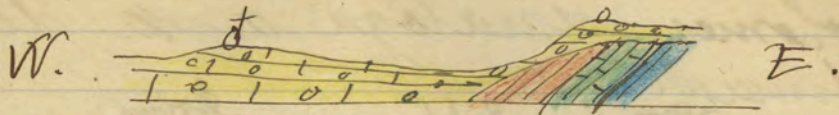
Senyala el miocen de Muro
senyalant una calica silicea molt
dura com a base de ses ca-
lices amb clipeastors.

A Montuiri peia calices
i margues miocenes amb derrubis
de lignito procedens d'et lacustre
axo acaba amb un miocen semblant
a n'és que a Bellver te d'Arcaea
crastina.

Fa notar sa dificultat
de distinguir, ses margues
inferiors d'et miocen mitj
de ses de s'ecocen inferior

Montuori

San Miguel

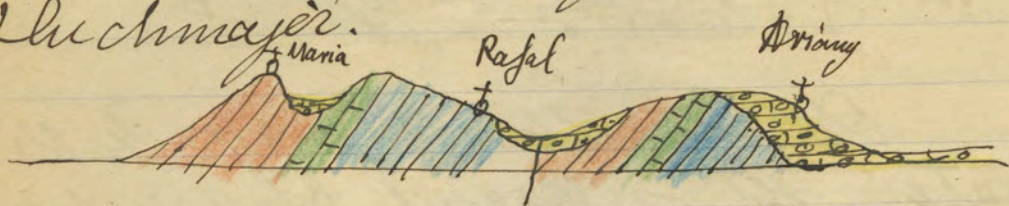
A San Marsal prop de Ma-
ratxí se marquen blanques pre-
senten a ses capes superiors
capes amb *Astraca crassima*.

A s'ent veida de Petra
se veuen calices grises, molt
siliceas, a Vilafrana pre-
senten impresions de moluscos
i a n'el camí de Porreres
a Montuori se veuen ses mar-
ques mateixes.

Aprop de Petra se veuen capes
amb *Astraca crassima*, sa colnia
d'Arriany te en capes horitzontals
calices amb *Astraca crassima*
que abunda mes a San Siirana
aont sa veu molta discordanci
amb sos terrenos mes antics.

Entre Arriany i Marà se
veu una calca rotjènque, aprop

de Colomes, análoga a la de
 Luchmayer.

El mar mioceno debió penetrar
 en la cuenqucita d'el Rafal
 debida a una falla.

Bojill
 1899

General sa semblansa de ses
 formes fossils d'el miocen de
 Viena en sas de Murro y catalu
 na.

Vidal
 1898

General entre Montuors i Porreres
 calices compactes Neocomianes
 s' ocupa d'el miocen de
 Murro.

Vidal

1905

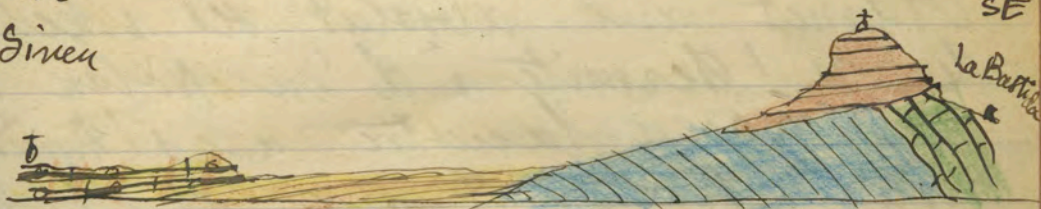
Diu que sa connoixió de n' Hermites de que es lacustre de Sineu es eocèn inferior si ha fet senyalar a n' es cost de Sineu a n' es Puig de San Onofre capes que no existexen realment aixís es que es Nummulites reposa per tot demunt es secundari, aixís sa calina seia es borde d' un Mac oligocen.

Puig de St Onofre

SE

N.W.

Sineu

- .- Juraniè compacte i marges amb *Pholadomia cf. decorata*.
- .- Neocomiè buscant 50° S.E.
- .- Nummulites amb Nummulites; *Milliolites* buscant molt poc al N.W.
- .- Oligocen buscant N.W. molt poc (marges)
- .- Oligocen en calina lacustre fectid

La presència de l'*Autracodhesium*
magnum demostra que es
Aquitania.

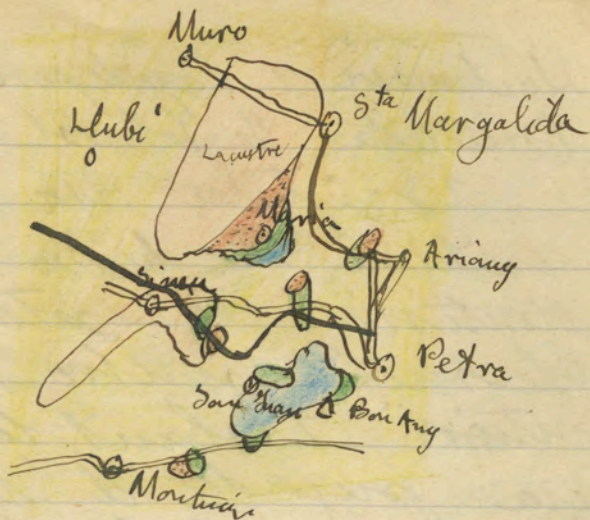
Deo demostra que molta
part de lo atribuït a eocen
inferior es Aquitània, tal
com el claps de San Florens
(San Nadal) i l'existència conti-
nental a sa regió durant
aquella epoca.

Samoy Lluca

1919

Admet amb absolut ses idees
de n'Hermitte i d'en Nolan i
dun eocen lacustre a l'Aquità-
nia, afirmant que el fondo
d'el sinclinal somes abans a
un regimen lacustre es incedit
después per un mar ramuliti.

Considera el miocen de
com a Vindobona amb so sub-
Alamo Helvetia.

Regio' central oriental, segus u' Hermita

~~Pyrenees escandiacae m. m.~~

Fornith Major

1905

5' Anthracitium magnum demonstra
que lo de Sinen et Stampia (Rupelia)
i no Aquitania' con diu en
Vidal, arx et oligocen superior.

Haug

1913

Segueis es materis criten, i ca-
nidera ut margus de Sinen
con oligocenu superior.

Rescuyes excursions nevés.

De Huchmaçà a Capdepera

Bicicleta Ho Tot sol

23 - Octubre 1914

es claps cretaic de baix es
puig de Montisín s'exten
considerablement entre Porreres
y Montisín, Trobant lo a
sa primera pujada d'es ca-
mi de Porreres a Villafranca,
amb forils; aquest gran clap
s'exten arribant cap al N. E
fins a Villafranca recubrent per
pujols testigos eocens. Aquest ne-
comia s'ofereix diversament
plegat oferint anticlinals pero
dominant es bucament S.

Cap a Manacor segueix
veient se fins parat aquest pobl
ermita amb so claps de San
Horens i a paresquent recubert
o recubint a N' es miocen.
Probablement aquest neo-
comia s'univa amb so de

San Juan per lo que resulta
que una gran part d'és
centro de s'isla atribuïda
a n'el miocen es retacica

Excursió de Jorda a Ina
Bicicleta, jo tot sol
28 Octubre 1914

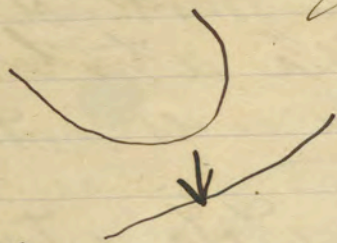
Sols molt a prop de Sta
Margalida desapareix el oligo-
cen lacustre.

Excursió a Gineu, Maria, Ariny,
Petra i Vilafranca. Jo tot sol
Bicicleta i tren.
31 - Gener - 1915

Parat Binesalem se veu
necornia a de vera sa via
d'el tren.

A prop de Gineu se veuen
calices semblant miocens, ple-
gades buscant fortament al
SE y sent axo segons

projecció horizontal

Seguint el camí de Sineu a
Maria se veu una alterman-
cia de pedregues i margues coe-
nes, de vall a so pot veure-
se s'ocorren lacustres que ocupa
el fons d'el vall.

Maria esta edificat
derrunt Numuliti que esta
mes o menos horizontal bucant
en conjunt N. N. E.

Arant de Maria a
Ariany se veu el Neocornua i
el Puig d'el Rafal esta fer-
mat per jurassic molt mil-
mitigat de sa nape, contre-
correguda, aquest jurassic
que sembla lianc buca,

al N.

Au N. el Vall entre es Rafal i Arriany se veuen ses margues neocomianes.

Es claps contrecorregut d'es Rafal heu forma únicament sa colina d'es Rafal, estant redetzat per tot de Neocomia.

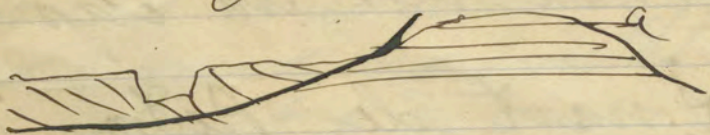
Passat es Neocomia d'es Rafal se veuen calices miocenes.

Abans d'arribar a Petra heu vist un claps lacustre.

Anant de Petra a Villafraanca heu vist es Neocomia que s'esten molt cap a Manacor i que a prop de sa via ferrea semble recubert p'les miocen. Ottes enuant reapareix es terrenos lacustre.

A prop i parat Villa Franca
segueix el Nummulitic i a
n'el coll se veuen unes
marques que podrien ésser
miocenes, pero mes endavant
se veu el Neocomia bucant
 55° N.E.

A n'el Km 23 se veuen
a n'el coll unes marques
que semblen lacustres, i a
n'el coll de la grava se
veu el juranic tremendament
mitilitzat bucant 35° S.W.

A n'aquest juranic si veu
un enclavat que sembla
de calica corona.

A n'el Puig d'el costat
d'el coll de la grava heu
corona una calica analoga

a sa d'el miocen de Randa
i d'vall se veuen ses margues
que deuen laustres i que
son semblants a ses de mi
Randa. Aro sembla esser
un paig tertigo.

Excursió a Santuari

D. Mateu Colom i No

Bicicleta i tren

7 Febrer 1915

El miocen(?) entre Porreres i
Montuiri. luc 27° N.N.E.

Excursió a Petra

Bicicleta, ho tot sol

12 Març 1915

Montuiri esta clavant ses
margues neogenes d'el ma-
tris aspecte que ses des Paig
San Miquel.

Mes avant se veuen ses

calicis Neocomianus molt mitonitizats de canyant clarament de vunt ses margues oligocenes o neogenes.

Fuist a San Juan se veu es neocomia' vodeltant es fons d'es vall Oligocen i aquest Neocomia s'esten cap a Petra unint-se amb so d'arriany i durant encare dms son Ndt.

Se dedueix d'isso qu'es Neocomia' monta de vunt s'Oligocen i es Juranic contra, corre gut de vunt es Neocomia' corre gut

Excursió a Manara, Felantx,
Ho tot sol, bicicleta i tren
31 Mars 1918

Et n'es Km 31 hect. 10 cypa-
reix es neocomia' d'es substrata des Juranic mitonitizats que sa veu dalt es coll de sa

grava, aquest neocomià pro-
bablement s'ineix amb
so claps de Porreres, a prop
d'es pla de corement aquest
neocomià se veu molt mi-
lunitat.

Passat el coll de sa grava
se torna veure el Neocomià
del substrato i mes endavant
abans d'arribar a n'es km
33 se veu una brexa i mes
marques que semblen ses des
Puig San Miquel.

Es probable qu'aques-
tes calices retàniques repre-
senten s'acabament d'es claps
axis

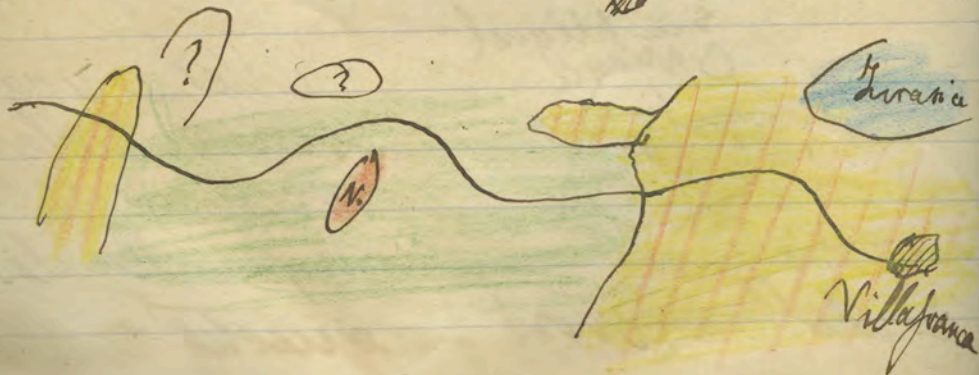
Mes enfront
sen vertebres
arenisques des
tijsor Banda i
cordillera Nort, aquestes arenis-

ques contenen englobades grases
pedres que recorden set gites.
Tot a ab buca 10° N.N.E. Uns
100 m mes envant buca 60° S.S.W.

Uns 60 m. mes envant
aquertes margues que recorden
set aquidanicues buca 45° N.N.W.

A n'es vall d'el Km 34
se veu el neocomia recubert par-
cialment en part a n'es pa-
reixes p'el miocen, aquest Neo-
comia conte Detrioceras difficile
els pujols que se veuen
a l'esquerra del Km 35 es
Nummulitic rodetjat de Neoco-
mia p'el N. Mes envant
buca 50° N.E.

San Juan

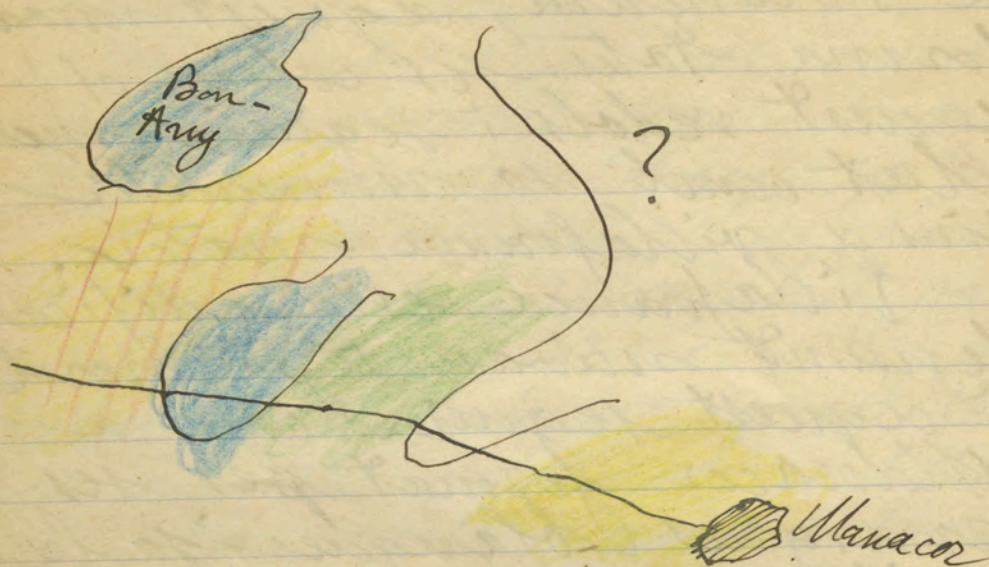

A 1' hectometro 8 d'el Km
35 se veu el miocen tipo
Nort a sa colina de l'esquerra
de sa carretera, aquest miocen
forma tates ses colines d'
aquest redolt i segueix mes-
clat amb so varmitic
fins a villafranca mateix.

Villafranca esta edificade
demunt miocen tipo nord
i aquest segueix cap a
Manacor format per ses
margues blanques i sa be-
xeta

A n'el Km 44 se veu
el Neocomia i el Juranic
i sa bresa miocena no po-
quent se apreciar ses rela-
cions estratigraficas. A
1' hectometro 3 se veu el
juranic sense milonitzar
bucant 30° N.N.W. i a 1' he-
ctometro 9 se veu a la dreta

es jurani i a l'esquerre es
Neocomia que s'esten cap a
Petra axis:

A n'és Km 45, es Jurani
buca 62° SE i segueix fins
a n'és Km 36, aont apareix
el miocen tipo sur.

Excursió a Sineu

D. Pep Miró i Mo

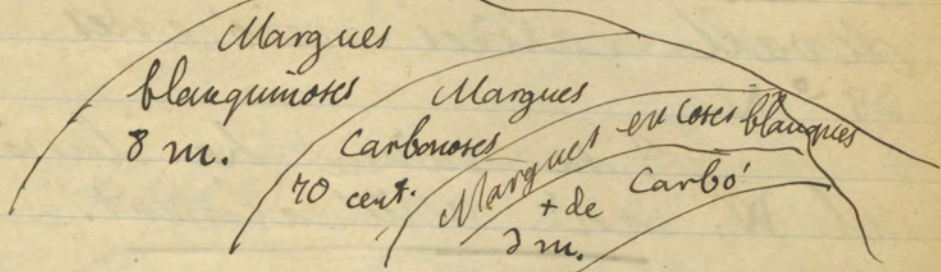
Abril 1918

A la mina La Malloquina

de Antoni Soler. sa sucesió' es

SW:

N. E

Buca tot 70° S.W.

A sa mina La Francisca
sa sucesió' de dalt a baix es
Pedre color chocolate
Argiles negres mesclades
Calca fosca amb jonils
Margues am vetes carbonoses
Argiles carbonoses
Margues blanques
Negre
Margues blanques
Argiles carbonoses
Margues blanques

Buca 30° E. S. E
a Horito se veu a 1 Km de
Si neu arenisques yraguenques
de vall calices miocenes, buscant
39° N.

A la mina ha ilusion Buca,
al W, can verticalment.

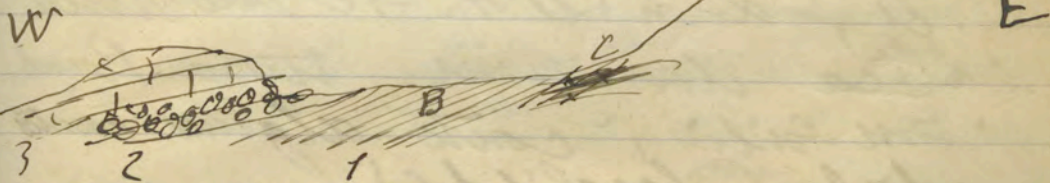
Excursió a 'Morotunir'
So Tot sol
7 Octubre 1919

A 8 hectometros 7 d'el Km
30 se veuen a l'esquerra es
miocen format per arenis-
ques o calices molt ríticsas
que encadenen molta de cantos
rodad; se calica es semblant
a. se. de Randa; es trosos
inclosos sembla ser ex-
clusivament primaris o terciaris,
cap d'ells denota juranic

in cretacié, en conjunt es bas-
 sant semblant a n'és tipic
 Nord i denota una formació
 molt costera essent es ma-
 terials a restats provinens
 de cordillers pre juraniques
 pentine porie eses coregut.
 Buc ^(localidad A) 30° N. N. W, a
 ceres llois, s'asseca es
 absolutament igual que ses
 margues arenoses de San
 Buiyola y Establines

Montuiri

Puig San Miguel

1. - Margues Blanques

2. - Pudinga

3. - Calica dura tipo Randa.

Sa pudinga sembla re-
 presentar un horizant mes su-
 perior que ses margues doles

aquestes se veuen molt bé a
un peu de la dreta de sa
carretera de Manacor de
1' hectometre 5, amb buccines
igual 30° N.N.W. aquestes mar-
gues no contenen cap cantó
rodad (localidad B).

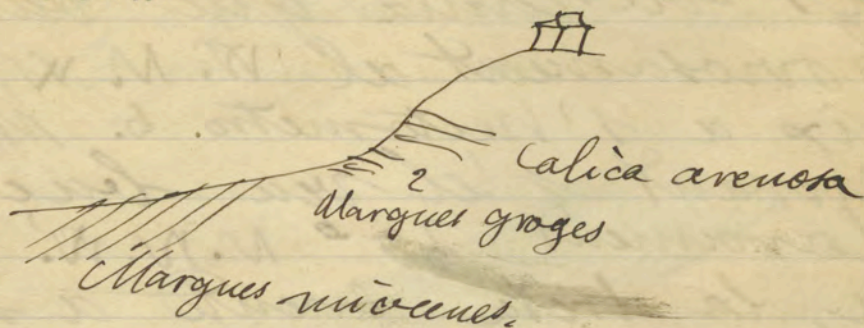
A un clot de l'erquia
frente a n'el Km 31 heuà
unes margues blanques inde-
finibles que semblen de
carbó. A 1' hectometre
2 segueixen ses margues mi-
ocenes, a n'el 5 se veu una
calica durissima tyro Rand
o Gon Gili i conté alguns cantos
rodad (localidad C)

Tot just començant a
pendent, pasat 1' hectometre
5 se veuen margues grogues
que bucau un poc confusament
uns 20° E, son idèntiques a
ses miocenes i delimitant ara

calices gravats que n' (Hermita
conn'dre eoums sente que
puguen afirmar ni destruir
apo. (localidad D).

W. N. W

Son Collet E. S. E.

La carretera va a travésant
aquesta calica arenosa sen-
te senyals d'estratificació
fins a s'hect. 6 d'ont se veu
una puddinga molt diferent
de la miocena, es stal cauter
jou cretacs i juranics. A
un lloc sembla bucar
vagament al E. en'cavi
de la dreta lo mateix sem-
ble bucar borrosament W. N. W.

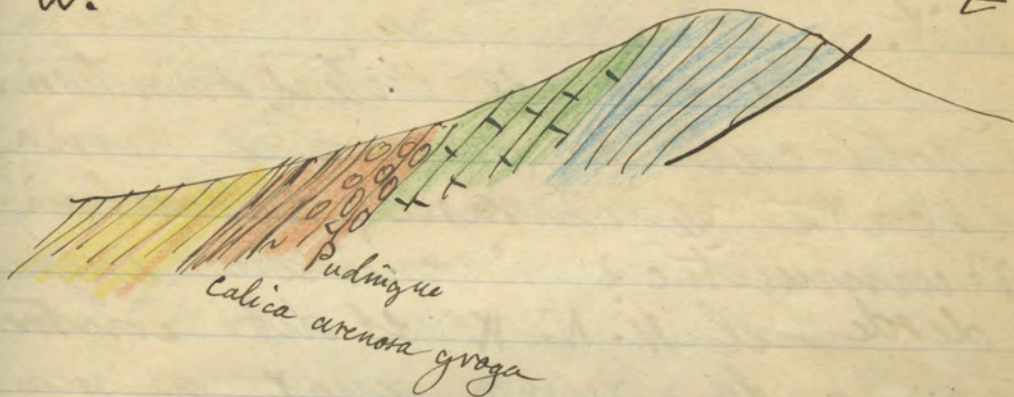
Una mica més enviant se
veu el Neocomià; si consi-
deram el dever buca ment
en el real, aquest tericià
seria transgrena sobre
el neocomià que buca
barrasament al W. N. W, apa-
reix a s'hectometro 6. Més
enviant s'el veu bucar
clarament 35° N. W. W. i
a la dreta frente a s'he-
ctometro 8 se una pedrera
se veu qu'el cretaci está
m'itrat i buca fortament
al N. W.

Dalt el coll de sa
grava Km. 22 se veu enca-
pe el cretaci milonitzat
bucant 20° N. W, un poc pant
se veu juranic semblant su-
perior, amb so mateix buca-
ment, tremendament milo-
nitzat, el pas del cretaci

a n'et Jurànic sembla Franciscà
siu, estant en perfect concordància
no sembla doncs
ser jurànic contra-corregut
o aquest al cantó part
d'el cretaci, en inclin mes
a lo primer

W.

E

Anant desde el coll de se
grava cap a s'hermita de
San Miguel se veu qu'es
jurànic milonitzat alaba
brutament com si s'hagues
empotrat dins ses marges
neogenes.
ds puig San Miguel.

Ja format per les margues
miocenes que suporten una
calisa exactament igual
que se de la localitat A de
Montuiri, bucan genjerissi-
mament N. N. E. Esent indispu-
table que no son transgre-
sives sobre el Jurasic abans
dit.

Es cas el interès tantíssim
i sols cal suposar que una
escata de Jurasic, Neocomià,
Nummulitic? i miocen empen-
desde el N. N. W es dir contra
correguda aurà anat a mon-
tar sobre el terrenos correguts
formats per Cretaci, Oligocen
i miocen. Es Puig San Miquel
que no aurà estat horat.

Devellant per camí P
Aorna apareixen es neocomià
tipic i mes avall sa calisa
arenosa groga igual que

sa localidad D.

El puig y es absolutamente igual qu'el San Miguel.

Volunt a Montivri ja's camí B se veuen califes granoses pardo-rogeniques exteriorment i blaves per de dins exactament iguals que se de la cordillera Nord.

Apras ja de Montivri seguint la carretera de Sineu ses marquet miocenes bucan

30° N.W.

Puig San Miguel

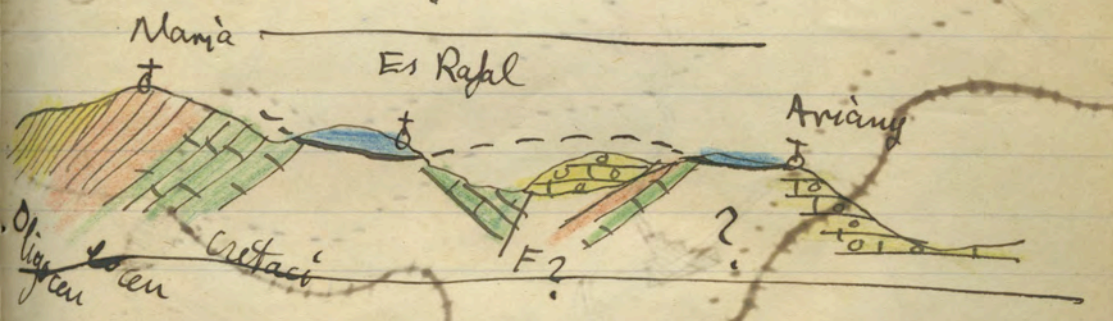
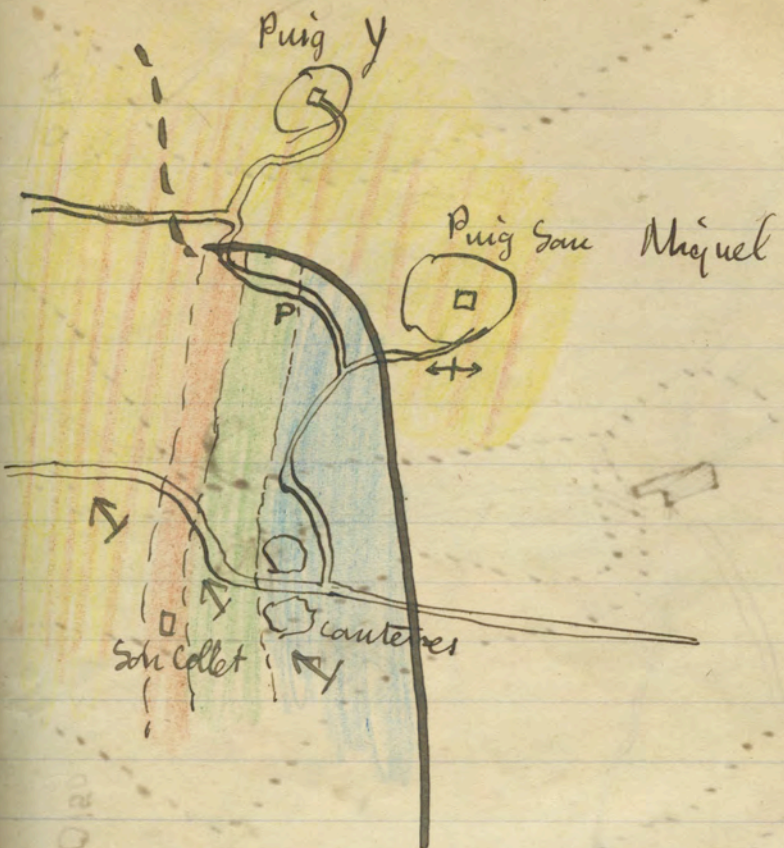

Avant cap a l'Algarde per sa via, a n'ei km 20½ a una trinchera se veuen encare ses marquet cati-horizontals (1° W), dintre es km.

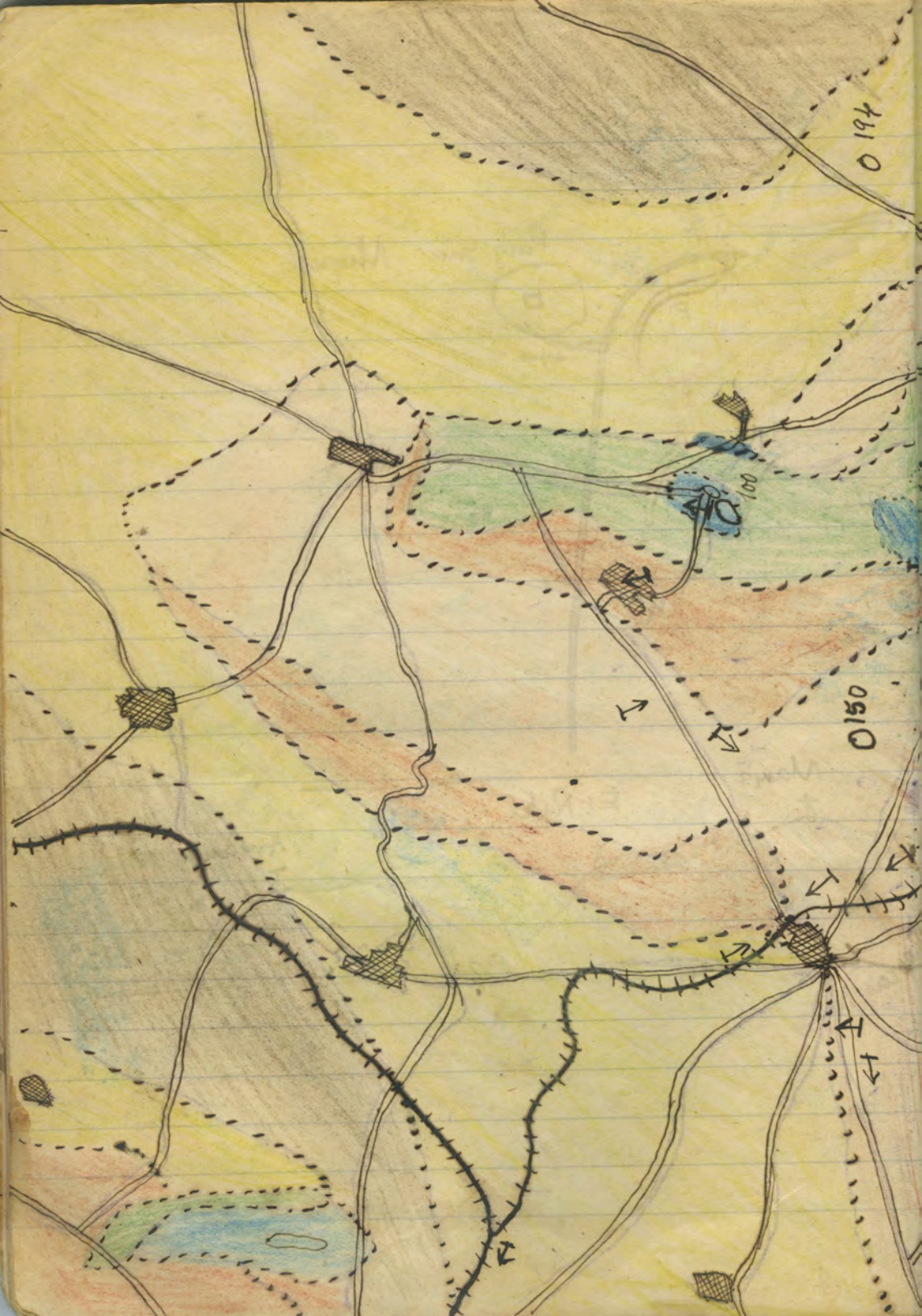
17 i 18 ja no se veuen les
margues, i a n'és Km 17½
se veu mitja típica que
inclouen troços sueltos de
calica típica miocena tipo
Banda, a so forma un sin-
clinal i després variós anti-
clinals seguits de lo mateix
que podrie ser miocen, plio-
cen o qui sap si cuaternari.
Aquest mateix dia
a les 7½ d'és dematí s'han
notades vibracions intenses
a Montuiri, s'aigo d'un
plat i ha veneneda una
taula ballava i se sentia
un renou semblant a un
tro del cel.

A St. Augustí moviment
de bascula, a Ganselles una
botella d'el cortó de sa
Guardia civil caigüé.

A Biniali Tambe se senti.

Excursió Palma a Manacor
Jo i ~~me~~ l'Andreu Seguí en tren
21-3-21

Just pasat. Sineu es tren a través
Oligocen i s'acosta a u' es Puig
d' es Reix, lleuanses bordetja es
Puig d' Onofre que sembla d'adlany
jurassic o munititic, quant sa via
alcança. deses una especie de
menseta se ven qu aquesta es
jurassica molt munititizada i
que sembla transgredirament
passar a un neocenoà muniti-
tat que buca fortissimament al S.
i també transgredirament a uns
calices que semblen munititiques.
Antes d' entrar a Est. axo
qu hem dit a través calices
tinentosos tipo Eocen de Santany,
Est axo u. molt insegur
per ser vist desde es
Aren passant sense aturar
se. Probablement ja axo:

dobonia, a ses parts; i cuya
procedencia ignora.

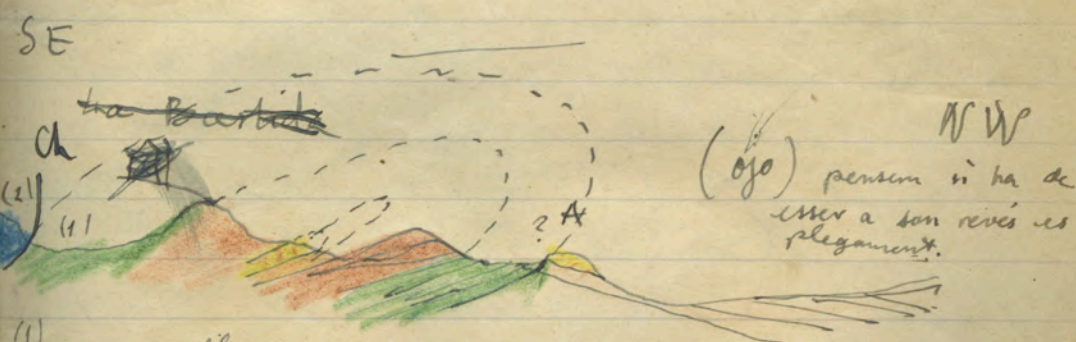
Est. Sinesio de San Juan
ses marges d'igouzes bucan
20° N.W.

línea férrea
vá
ranent
ment a

Vista cap al E. S. E. desde el
km. 45'7. de la línea férrea (foto)
Pujant dret cap a la base S.
des pont de n' Onofre se veu
el front de rocas A que es una
calica algo mangosa, a trocos arenissos
que pasa a pudinga de cantos peti-
tissims presentant tot tipo inclina-
cion nord; veient se descansa clar-

sim sobre les marques oligocenes,
no esta gens milonitizat,

(ojo) pensen si ha de
esser a son revés es
plegament.

(1) axo molt més llarc

Just darrera el túnel A heia
neocomia ^{tipic} sense buccament visible
i semblant estar milonitizat, a xo
(2) a aquest juranic altíssimament milonitizat
és independent d'a plec.

es un lío espantos, sa calica ter-
ciari ja una faseta d'uns 6 m d'
ample.

Sa colina B. es cretacià
soportant una calica eocena
tipo Santueni, amb Gasteropods
i lamelibrànquis

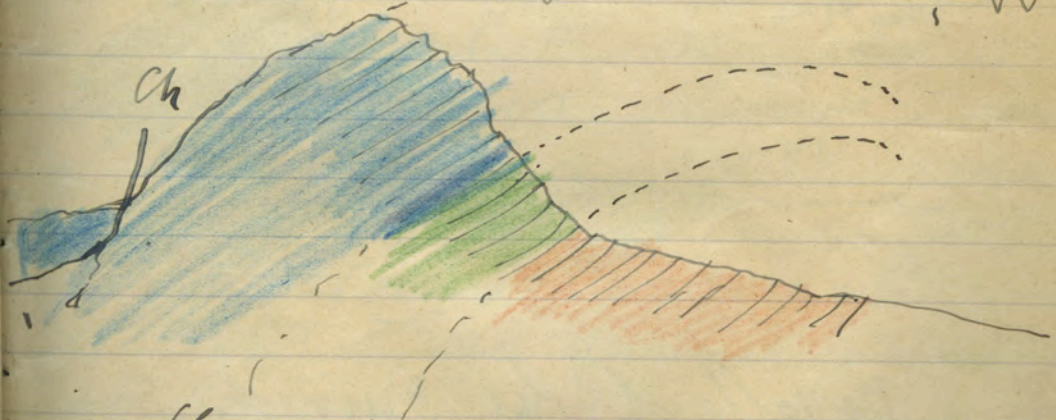
A sa colina C se veu
sa base neocenià sostenguent
una pudinga típica eocena
que sembla bucar 40° ESE. sense
que pugui precisar-se tal bucament

A un altre lloc se veu
es neocenià bucant vagament
E.S.E. i coincideix axo amb
sa direcció de sa zona transgre-
siva de sa pudinga eocena.

A n' es valla entre sa
colina C i sa meseta de Sa Bar-
tida heia marges oligocenes que
soportan una calica margosa
analogà a sa de A. Axo sembla
bucar vagament també el E.S.E.

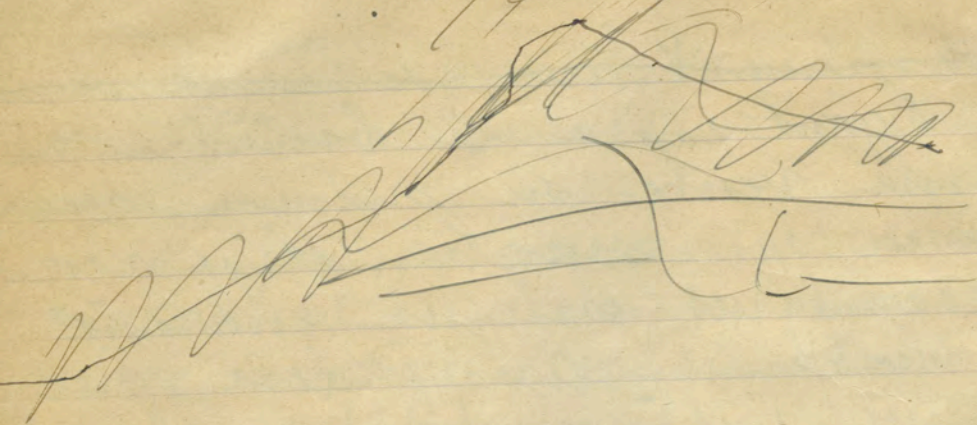
~~El~~ denunciant això, se torna veure
 pujant cap a la bartida la
 forma veure se podria veure
 típica que soporta calices margos,
 neocomians amb un ammonit
 (Holcostephanus). Això indica que
 nos trobam ab' una charnela
 d'un plec d'ombat vers el
 N.W. i que descansa denunt
 ses marges oligocenes que
 també formen part d'ell.

E Puig de San Dnofre ----- W

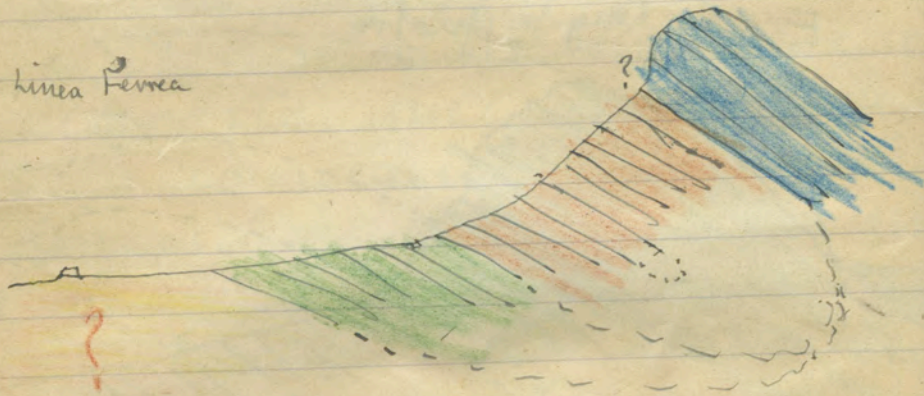
Es coste anterior nostre que
 el puig de San Dnofre es jurassic
 i devem afegir que no esta

Puig de San Onofre.

nilitisat gens. Puig d'en Onofre

línea Ferrea

Devallant des Puig de San
Onofre en direcció de Sineu se
troba devall el jivanc d'el
cim sense nilonitar una

calica a sobre oscura de tipus
eocèn, un poc mes avall se
calica es eocena i va acompanyada
de margues grogues
i dura fins a sa falda aont apareix
el neocenià, així pues a aquest
corte es molt diferent de l'altre
vör a pesar de sa proximitat
L'aspecte que una ondulació
transversal d'es plec menja
el neocenià d'es flanc supe-
rior des sinclinal i el juras
descansa demunt s'eocèn

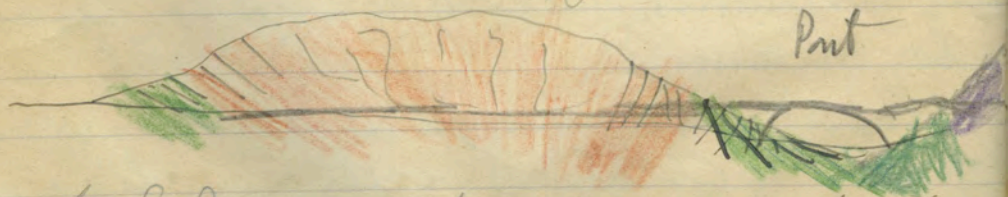
Mes al E se veu que
el neocenià alcanza una
altura molt major (1) queda
dons sa plupste de n pot
haber neocenià a magrat de vall
es dretitús, rec que no i que el
lo primer.

Cap a sa via se veuen
parets de calices eocenes, oligocenes,
miocenes amb turritellas, jurasiques

(1) Posteriorment me semble qu'axò no es
exacte.

Etc, pero cap clot permet dir
quin terrenó es.

Anant per sa via cap
a Petra, a n'és km 44'5 se
ven cretaci i mes enwant eocen
atrossant can immediatament
marques blanques oligocenes
que bucan 20° E.S.E., a n'és
km. 48 heia marques eocenes
amb igual bucanment i a sa
trinchera d'el tren se veuen cali-
cas aspres eocenes tipo Santueri,
a s'entrada de sa trinchera se
ven es neocaniá a l'esquerra
i a sa sortida s'observa el
Eocen bucant can vertical
i Arma apareixe es neocaniá
ja fora de sa trinchera
sa tracie d'un eje de sinclinal

probablement es materials

de dalt.

En contacte lateral brusco
apareix a la segona Trinchera
el juràsic ultrè miclorititzat bucat
 40° N., aquest bucatment sa conser-
va un rato i després s'el ven
bucar formar un anticlinal i
bucar en forma de marges i calices
margoses (A) uns 75° SE, a uns Km 49
apareix el neocomià Traugreniu demunt
des calices ultrè miclorititzades, bucat
amb geijers pleis cap al N.

A la mateixa Trinchera
se ven que sobre el cretaci hi
esta depositat Traugreniu
i en discordància, ja s'ocou ja
des marges i arenisques calices
miclorites tipó Nord. (foto)

Es veu evident s'existencia

d'un moviment pre numulític
segurament sense importància
oogènica. També heia pedri-
gues de grossos cantos de tipus
analogas a ses de mortuins.

Mes envarat ^(20 metres) se veu que
dins es Neorania heia zones de
pudinga (encloses dins la roca
del fons de la mar eocena) i que
no es veu que estiguen en
discordancia, sino que amb
perfecte concordancia buca
tot S.E. ben clarament,

Et un llevant de la
carretera Km. 37'9 se veu
es neorania tipic fent un
4ros de plec que buca
al S.E.

Per ses parets se veu molt
de miocen tipic nord.

Fins a n' 40 de
la carretera se veuen a ses parets
dominantament calices ietaciues

i alguns troços jurànquies i ruaves
Vindobana o més modern, però
pasat. aquest se veuen calices
durrunes tipo Randa amb uns fa-
raminífers que no esembren per-
res a rummulites i bruches tot
miocen tipo Nord. Això compta
tuy casi seguramente sa
colma llargue que uneix Petró
i el Puig de Bany.

Excursió de Palma a Son Servera
Ho tot sol, en tren.

5 Abril, 1921

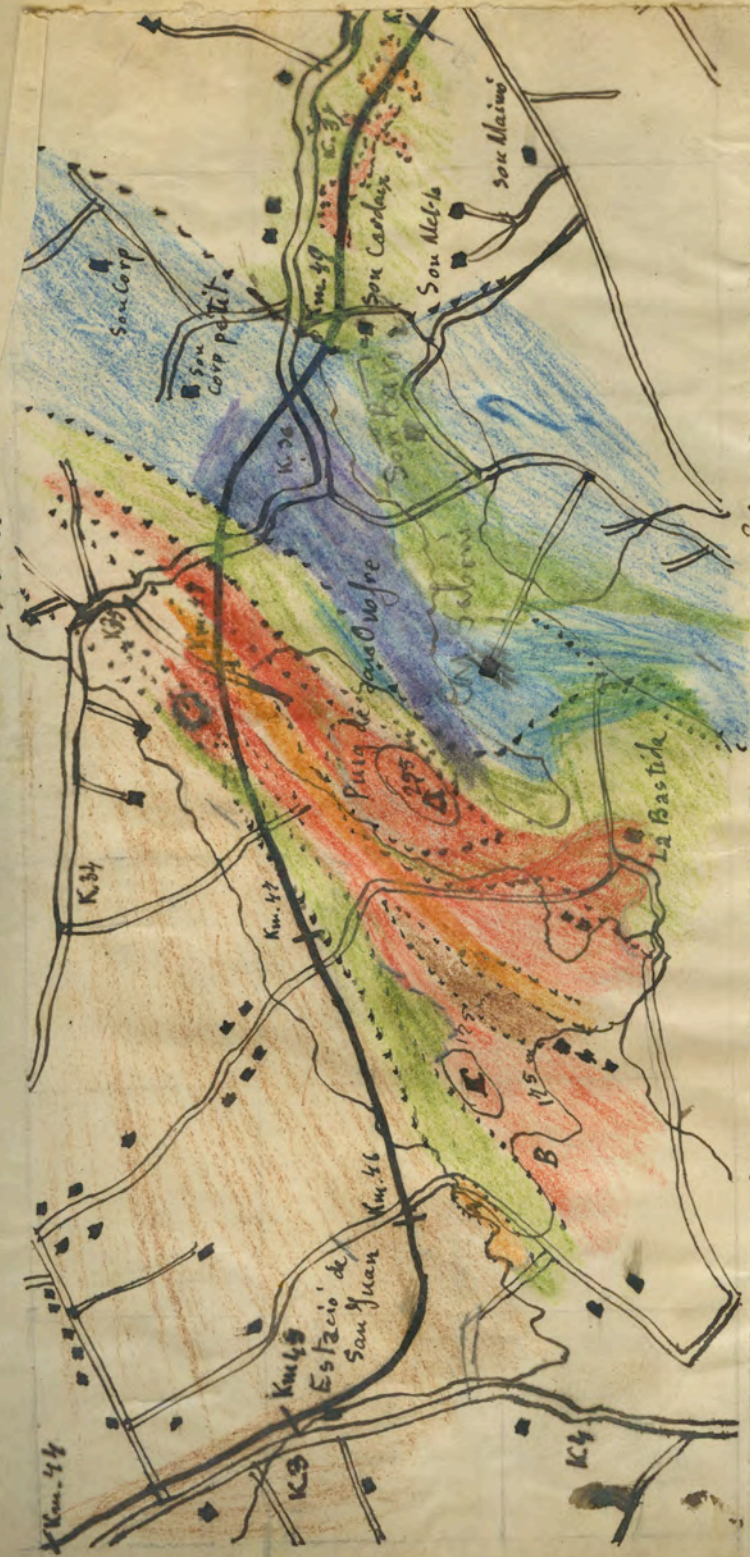
At s'estació de s'Empalme, el
miocen a s'es parçipe amb tipo
que de un centrat, buca clara-
ment uns 40° cap al N.W.

Confirm lo que dig, report
a calices miocenes a s'Empalme
de S. Servera, a l'excursió de
dia 31 Febrer 1915, afegint que
s'inclinació no baixa de 60°
SE.

+++

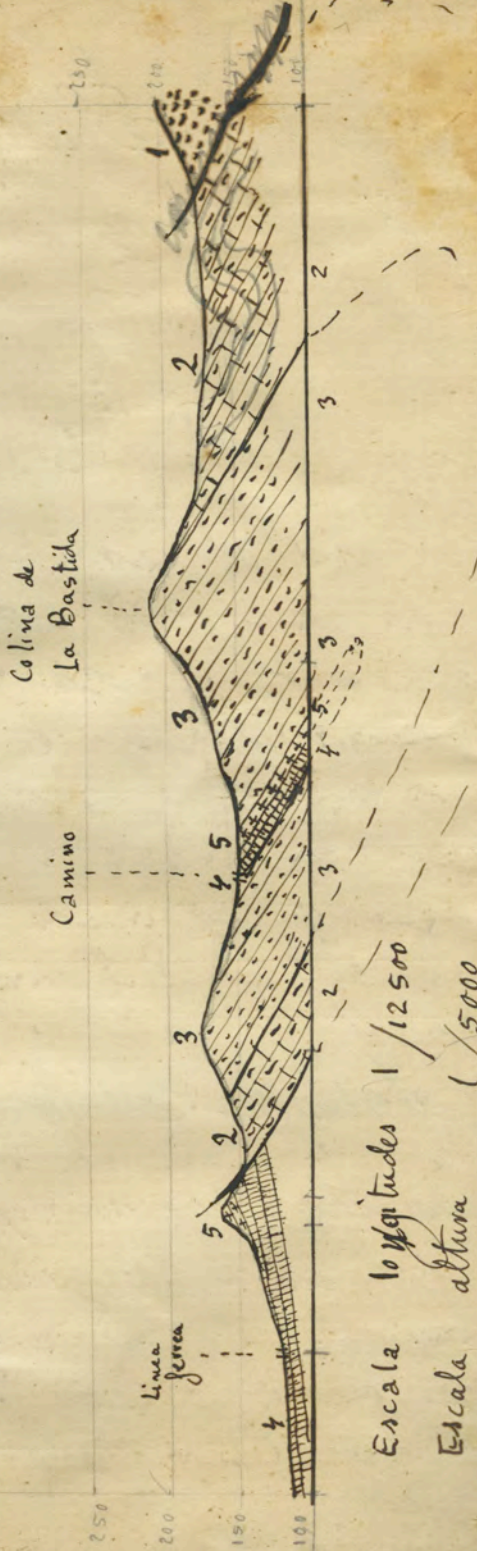
Just parada i'estacio de Patre
en un calico Jurani amb
silex, mes eivant semble
veurer se un aluvial amb
cantos rodats que supos que
veulreis miocen tyro nord.
Frente a n'es barranc d'it
Pring pedreres me fa l'efect
de que jorgui aser iher
ques recubertes ges miocen
d'antiquita. A n'es km
5 q's se ven miocen i fa
aprop de Manacor, entes
d'it cruce en la carretera
de Palma sospitase
paver vist neocena i
Jurani amb silex.
Fa desore Manacor
se veuen ses gradens de
Marès.

150 m.

Escala longitudes 1 / 12 500
 " alturas 1 / 5000

Escala longitudes 1 / 12 500
 Escala altura 1 / 5000

Excursió de l'estació de
San Juan

Andreu Seguí i Go
a pen
1 Juliol 1973

Antes d'arribar a Sineu, allà
p'els Km. 38 o 40 se veuen desde
el tren pedregues típicament
numulitiques, mentre mes
a prop de Sineu se veuen
els calices miocenes.

De l'estació de San Juan (100
m a les 9 $\frac{1}{2}$ matí) anam pu-
jant a n'el puig d'el Reix
(San Virgo, i a n'el començament
de sa pendent forta (130m) se
veuen les margues, sent un vell
margós blanc amb intercala-
cions de calices granoses. Tipus nord
tot axo buca 30° NW i de aspecte
de miocen tipus nord, no de la
altre, per altre part no es fetit.

A n'el camí entre el puig d'el
Reix i l'estació heu vist calices
amb petits munitils (veçida
mostra), cal pensar que lo que
deim aquí miocen s'igue total
o parcialment munitilic.

A l'estació mateixa
entre ses capes laustres se
venen arenisques pseudo miocenes,
de tot axò deduir que
en lo vist avui no podem
parlar de miocen tipo not
i que sembla l'oligocen la-
cubre pasar gradualment
a ses marques aquitana
Burdigaliandes.

A n'el km. 45½ del tren es
bucament de ses marques es de
30° W. N. W.

Es fant que a l'excursió
anterior catificavem de miocen
tipo not (A) mos fereix semes
d'iptes que no s'igue munitilic.

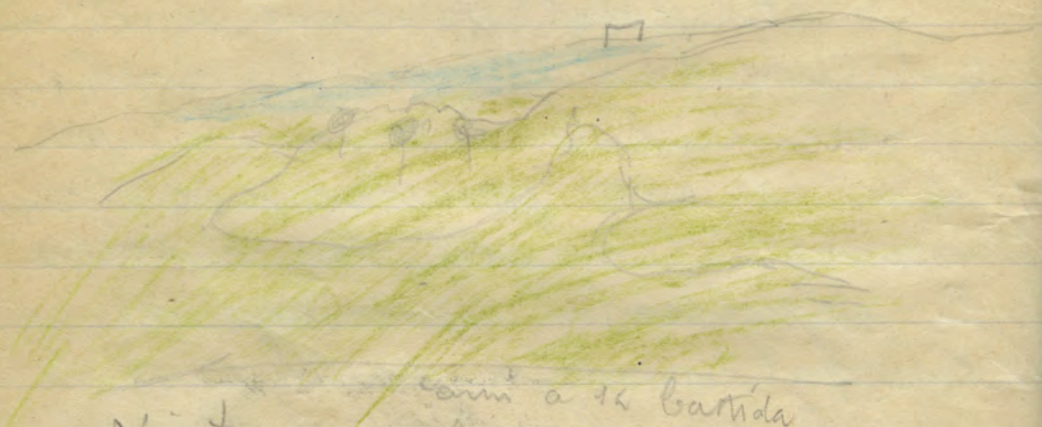
superior, acaba cap al W
bruscament i se veuen calices
margats interiorment blaus
com els nummulitiques de San
tini o els mioenes de San
Bunyola, entre axo i la colina
B heia neocomia.

Es front A mot inclinam
cada vegada mes a considerar
lo nummulitic mar superior
i en tal cas podrie ser con
tinuacio d'els de les colines B
i C representat qui sap si un
horizont mes superior.

A la base NW d'els puig
C es neocomia luca no molt
clarament S.E. i es contacte
amb s'ecoen te lloc a uns
110 m. altura.

Es bruscament aparent de
NW de la front A es un motiu
per conservar s'interpretaco
d'els corte anterior.

Confirmit l'existència de
~~una zona~~ ^{puddingues} la colina
i la de la Bastida, tot fa
semblar que el nucli de la
sinclinal Tambat la mateixa
podria ser unumitica que
miocen.

Vista cap al SE desde la colina
de la Bastida (150m)

Es pla ondulat del SE
de la Bastida el Neocomi bucan
N. N. W., pero a cosa de uns 700 m SE
heia un front de roques jurassiques
superiors que bucan E. N. E y NE

(cota 170) no està gens més
 invertit, sembla ser el flanc
 capgirat d'el sinclinal, es
 neocamà de devell es con-
 cordant.

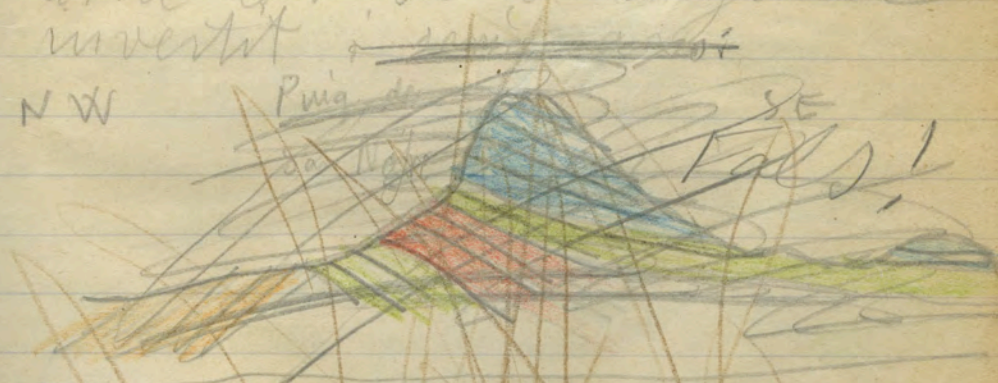
Darrera axo heia un'al
 gre faixes neocamiana, men-
 for el juranic per llevant
 s'acosta a la base SE de
 San Onofre d'el que esta
 separat per una estreta faixa
 neocamiana, que molt bé po-
 dria ser la de el flanc
 invertit ~~sempre~~

NW

Puig de

SE

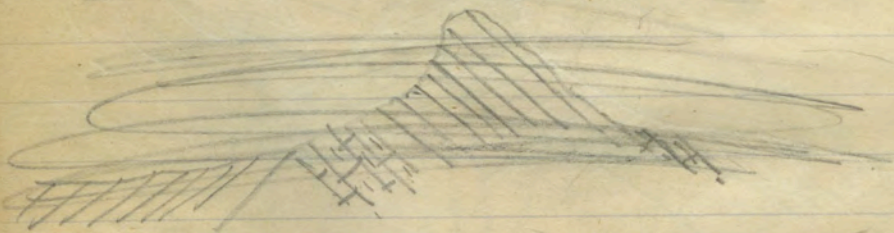
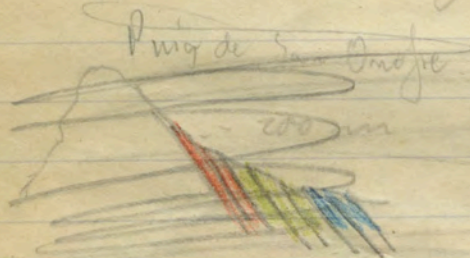
Fals!

Escut de la casa
 de la Bastida

Les cases de la Bastida estan

dement rumbulitic,
Putant desde ses cases
de Sa Bastida cap a dalt u
Puig de San Nafre se veuen
apparentament dement es veu
forma es rumbulitic, si be
l'extrapficació can vertical
cal fa que en realidad
no tigue axis, es certe aprop
de ses cases faria axó:

Mes aumunt apareix una
calica compacte, rosada amb
vetetes vermelles que podria

passar per juranica si no s'hi
veuen petits nummulites(?) - es
corte probable es el siguiente:
Puig de San Ochope

Barometre no 265 m
dalt de tot

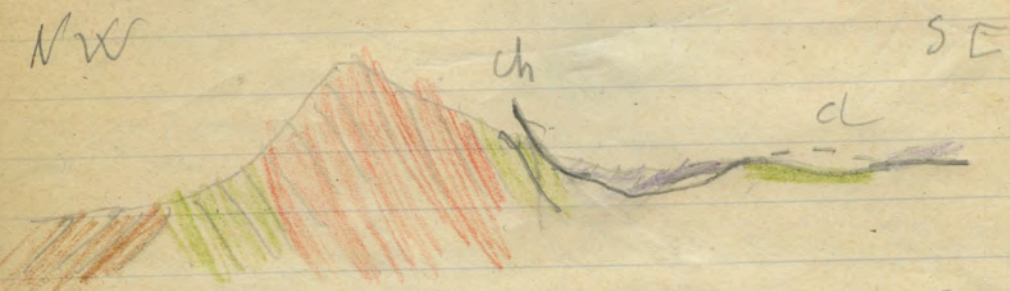
Dalt aquests calices nummu-
lites? Ombra 50' SE

Devellant, prenguent cap
a sa linea ferrea, a sa base de
sa ladera SE a 190 m altura
se veu el neocoma vertical, en
direccio N.S.

Mes avall i en direccio
SSE de sa caseta de dalt es Puig
altura 150 m heia un clot de grava
dolormitica de tons clars, aquesta
grava, evidentament friatica podria
esser el cap d'una napca con

Arre correguda procedent del N.E.,

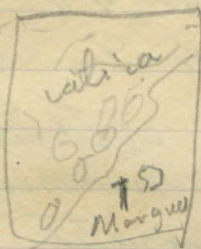
Després un corte un poc més
a llevant de i anterior mos-
traria:

en que es necessaria visible
amb un clots d'ametller en a
fa una finestra tectòniques
Esta comprovat que n

fassa de recanvia de la
ladera SE continua a lo llenc
fins el clots d'el pont d'es
Arren, així no cap dubte al-
guna que es vendrà eocè de
la primera trinchera el II que
constitueix el puig de S. Onofre

Es evident que lo que
 a l'excurció anterior indica-
 rem com a neocomià d l'entra-
 da de la primera Granhera
 son, les margues lacustres i
 oligocèn marins, vejan-te

una puddinga
 de base
 (foto)

A un 900 m. frente a
 on'el Km 48 veim lo calica
 neocomià i sa duríssima
 calica ~~de~~ oligocèn, això
 representa el flanc normal
 i les margues continuen
 a mitjan ladera NW
 d'el poble de San Quofre
 Es un minúscul mon-
 tañament el neocomià
 casi vertical.

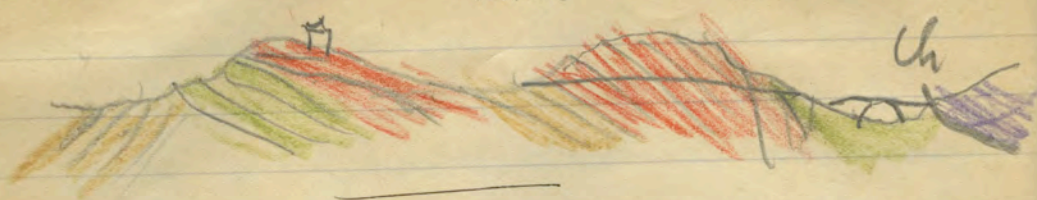
NW

Turo

Km 48 Tren

Twin chern

SE

Datos d'in Fallet (p. 80)

A prop d'es Km 48 es Tren Yay a calices margoset de Toc arenos i que contenen *Pandoruya alpina* molt abundant i restes ruminicals e indeterminables d' ammonites

Torna a sa vista de u' Hermitge referent a que sa calica ruminicalica esurmonda ses calices lacustres, pero ja rotar que es corte el fruit d'un examen superficial. Et dalt conte *N. incrassatus* que no poren eser pos. Ferriat a s' *Stampsia* superior.

SE

Orofre

NW

calica amb *N. incrassatus*

Arenisca calica amb equants

Margues oligocenes

Indice

- M. Zeit. - Correlation entre les terrasses quaternaires, et
recondes glaciaires etc.
- " " - Les mouvements ascensionnels de l'écorce
les idées actuelles sur l'isostasie
- Edington. - L'intérieur d'une étoile
Rapport entre la structure géologique
et les perturbations magnétiques.
- Navarro Neuman - La simología auxiliar de la
geofísica.
- A. Vernet. - La constitution physique du
soleil
- J. Boker. - Les étoiles nouvelles
- D. Botet. - Transformaciones cosmicas y etc
- S. Meunier. - L'origine des météorites etc
- Huntington. - The sun and weather; new
light on their relation.
- W. H. Pickering. - The origin of novae
- Ch. Orceir. - Sur la formation du
premier ocean.
- Wegener. - Die Entstehung der Konti-
nents.
- Comes - Ilueca. - Sur la géologie de Cabrera

Fosils mallorquins d'èis miocèn i nivell (Bofill)

X Excursió de Son Servera a Arta (23-3-21) acabada
Fosils d'en Llorens-Garcies.

X Excursió d'Arta a Sa Colònia (24-3-21)

X " de Sa Colònia a Arta (25-3-21)

X " de San Llorens, Sa Real, Sa casa nova, Son Miquel
(1-4-21)

X " de San Llorens a Son Servera (cametera) 2-4-21

X " " Son Servera a San Llorens per Feljet 5-4-21

X " " San Llorens a Arta per Sa Bergura 6-4-21
(no acaba)

Suen - La faz de la Terre. - Primer Volum. E - Tracte
P. Lluís

Regio' central Oriental.

La Marmosa, Thaine, Bauvy, Hermito.

Bofill, Vidal, Gómez Hueca.

Fosils - Major, Naug.

Excursions anteriors. - De Huchmajor a Capdepera
D'Arta a Fuca

De Sinen, Maria, Oriany, Petra i Villafrauca

A Santuari

A Petra

A Manacor i Felanitx

A Sinen

A Montuni

Mapes

Excursió de Palma a Maníxa — 21-3-21
" de l'estació de San Juan a Petra - 21-3-21
" de Palma a San Servera 5-4-21
ii Excursió per el Puig de San Andreu 1-4-23

Notes de Orogeria
Geologia de Cabrera
Excursions San Lorenzo i Arta 3 i 4 - 1921
Excursions antigues de l'estro oriental
Comarca de Petra i San Juan - 1923